

KALANILAYAM

தனிப்பிரதி விலை அனாமுத்திரம்

ஸ்ரீ ரா. நிஷயம்.

V5. No. 35. 8.9.1932

கலாநிலயம்

El Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா

உள் நாடு ரூ. 7 8 0

புற நாடு ரூ. 9 8 0

காரியாலயம்:—

வேளாளர் தெரு,

புரவைபாக்கம், சேன்னை.

Vol 5.]

1932 ஞா செப்டம்பர் மீ 8உ

[No. 35

பொருளடக்கம்.

1. தலையங்கம் (Leader)	681	6. வெல்லி—கடல் P. C. ஜயவேலு	690
2. அப்பர் (64 கலைகள்—தர்க்கம்)		7. பொதுகைகண்டு (இடப்பெயர்த் தொகுதி)	692
E. N. தணிகாசல முதலியார் B.A. B.L.	683	8. ஜெலியஸ் ஸீஸர் (அங்கம் 4. கனம் 3.)	
3. நம்மாழ்வார் வைபவம் (3-ம் பத்து,		வேதகண்டியர் நாடகம்	693
7-ம் தசகம்) K. இராஜகோபாலாச்		9. முருகன் போற்றி மாலே	
சாரியார் B.A., B.L.,	685	நவாவி க. சோமசுந்தரம் பிள்ளை	695
4. தமிழ்ப்பாடம்		10. மலர்வனம்—மதுகரம்	696
நளவெண்பா - கலித்தொடர்காண்டம்	686	11. வர்த்தமானம்	699
5. புறவொடு புலம்பல்			
K. நடேசகவுண்டர்	689		

கலாநிலயம்

விருப்பமும் கருவியும் 10.

தீண்டாமை பெண்ணுரிமை என, திரு. வி. கலியாண சுந்தர முதலியார் அவர்களால் வற்புறுத்தப் பெற்ற இரண்டினுள், தீண்டாமைபைப் பற்றிய உண்மையைச் சென்றவாரம் காட்டினோம். பெண்ணுரிமையைப் பற்றிய உண்மை எவ்வகைத்து என்பதையும் இனிச் சிறிது காட்டவேண்டும். இதற்காக, 1928 வது ஆண்டில் இவ்விதங்களில் வந்துள்ள ஓர் தலையங்கத்தை சுண்டுப் பெயர்த்தெழுதுகின்றோம். திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்களது கூற்றினேறி இதனை ஒப்புநோக்கி, பன்மையால் நேர்கின்ற வஞ்சனையை நன்றாகப் பார்த்துக்கொள்ளலாம்:—

“சொற்றொடர்களால் கட்டுண்ணும்தற்கால விபரிதங்களில் மாதர் இயக்கம் (Women's movement) என்பதுவு மொன்று. இந்நாள் பிரசங்க மேடைகளிலும் பத்திரிகைகளின் பக்கங்களிலும் மற்று யாவர்தம் வாயிலும் காற்றாய் உலவுகின்ற இச் சொல்லேபன்றி வேறோர் உருவம் இல்லாத ‘மாதர் சுதந்தரம்’ என்னும் ஓர் விக்கிரகத்தைப் பெண்மக்கள் சிலர் தமக்கிடையே நிறுத்திவைத்துச் சங்கங்களாகக் கூடி, அவர்களோடு அனுதாபம்கொண்ட ஆடவர்களையும் துணைகொண்டு தமக்கே உரியதெனச் சில சுதந்தரங்கள் இருந்தனவென்றும், அவைகளைச் சுயரப சித்தம் வாய்ந்த ஆண்மக்களின் கொடுமையால் தாம் இழந்து விட்டனரென்றும் குறைகூறி, இழந்தவச் சுதந்தரங்களை மீண்டும் பெறுமாறு பிரார்த்திக்கின்றனர்: உண்மையே நோக்கின், தமக்கே சிறப்பாய் உரியதென இம்மாதர் கேட்பதுதான் யாதோ, அத்தெய்வந்தான் அளித்தற்குரிய வரம் யாதோ—அறிகிலேம்.

“மாதரின் உரிமைபற்றி நடைபெறும் இவ்வியக்கம் நல்லதே என இந்நாட்டுப் பெரியோர் பலரும் கொள்கின்றனர். இதன் மூலமாக இந்தியாவுக்கு நலம் பல பிறக்கப் போகின்றதென்பது அவர் எண்ணம். இந்தியாவிற்குப் பலவித நன்மைகள் பற்பல திசைகளிலிருந்து வருவதற்கு இருப்பன போலவே இம்மாதரியக்கத் திசையிற் காண்பதும் பேய்த்தீதர் செய்தியோ, அல்லது கிலையாப நலம்பயப்பதற்குற்றமார்க்கம் இதுவுமொன்றே, என்பது எம்நால் சொல்லக்கூடியதொன்றன்று. இஃது எதுவாயினுமாகுக.

“சில தினங்களுந்குமுன் லாலா லஜபதிராய் அவர்கள் “இந்தியாவில் மாதரைப் பற்றிய விசாரம்” என்னும் ஓர் பிரசங்கம் நிகழ்த்தினார். எப்பொருட்கும் மெய்ப்பொருள் காணும் அவாவுடையார் அப்பெரியவர் செய்த பிரசங்கத்தைக் கேட்டிருப்பின் அது விஷய ஆராய்ச்சி செய்வதற்குப் பேருதவியாகும். கேளாதார், பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ள அவர் பிரசங்கத்தை ஊன்றி ஒதுமாறு விழைகின்றோம். உலகப் போக்கினை உற்று ஆய்ந்தவரும், இந்துமத மென்பது வாழ்க்கையின் வழித்துணைபேயன்றித் தத்துவக் கொள்கை எல்லவெனும் சீரிய உண்மையைத் தெளிந்தவரும், தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாரும் ஆயினவர் அப்பெரியார். அவர் மாதரைப் பற்றிப் பிரத்தியேகமான விசாரம் ஒன்றும் பெரிது கொண்டதாகக் காணவில்லை. “உங்கள் மாதர் முற்றிலும் விடுதலையடையட்டும். அவர்களை நீங்கள் கட்டிவைத்திருக்கின்ற கட்டுக்களை அவிழ்த்து விட்டுவிடுங்கள்”, என்று அவர் ஆடவர்களை நோக்கி இடித்துரைத்தா

ரேனும், இதுவும் இதைப்போன்ற ஒன்றிரண்டு வாசகங்களும், பிரசங்கத்தின் தலைப்பிற்கிணங்க வழக்கத்திற்கு ஒட்டிச் சொல்லத்தீரவேண்டுமே எனும் பான்மையில் வாயிலும் படாமல் அரைமனதோடு வந்திருக்கின்றனவேயன்றி, மற்ற வெல்லாம் மாந்தருள் இருபாலார்க்கும் பொருந்துவனவாகிய பொதுதர்மங்களை யிலைநாட்டி வற்புறுத்துகின்றன. “எங்களை அறியாமையில் ஆழ்த்திவைத்துச் சுதந்தரக் கரையேறவொட்டாது தடுக்கின்ற ஆடவர்காள், இதுவும் கடுக்குமோ!” என முறையிடும் மடவார்க்கு லாலாஜி பகரும் உத்தரம் வேதவாக்கெனக் கொள்ளத்தக்கது. “மாதர்காள், நாங்களுமே அடிமைகளென்பதை அறியீரோ!” என எடுத்துக் காட்டியபின் தம் முரிமை என மாதர் தனியாகக் கேட்பதற்கு யாதுளது?

“வாய்மையே நோக்கின் தமக்கே உரியதென யாது கேட்கின்றனர் மாதர்? சுற்றிச் சுற்றி வந்தால் எல்லாம் சட்டசபைகளில் ஓட்டெடுக்கின்ற செய்தியிலேயே வந்து முடியும். இதுவோ உரிமை! கடமையன்றோ வது! அக்கடமையை ஆண்மக்களே பெண்மக்களுக்கும் பாதகமின்றிச் செலுத்தமாட்டார் என்னும் சந்தேகம் உளதாயின், அது மிகவும் குறுகிய நோக்கமே யாகும். ஆடவர்கள் சரியாகச் செய்யாத விடத்துப் பெண்கள் தாந்தாம் சரிவரச்செய்து முடிபார் எனும் நிச்சயம் எங்கிருந்து வருகின்றது. எந்த விதத்தில் ஆடவர் பெண்களை அடக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு தெருவில் புருஷன் மனைவியைப் பாடுபடுத்துகின்ற வீடு பத்திருந்தால், மனைவியும் புருஷனையும் உயிரோடு வதைத்துண்ணுகின்ற வீடுகளும் பத்து வீடு அடுத்தடுத்து இல்லாமற் போகவில்லையே. பெண்களுக்குக் கல்வியைப் புருஷன் கற்பிக்கமாட்டேன் என்கின்றதாக நிலவும் ஒரு அபவாதம்; புருஷர் எல்லாரும் கற்றவரா! கலாசாலைக்குச் செல்பவரெல்லாம் கல்வியா கற்கின்றார் என்று எண்ணுகின்றீர். வயிற்றை நிரப்புவதற்கு ஏதோ வாயசைக்கவே பழகிவருகின்றார். இக்கல்வியைப் பெண்கள் கற்பதிலும் கல்லாமை மிகச் சிறந்தது. மெய்யாய கல்வியைக் கற்றவன் எவனும் தனது அகத்தமர்ந்த மாதருக்குப் புறத்தொரு தூண்டில் இன்றியேயும் உய்யவரும் உயிர்தூல்கள் ஒதாமல் இரான். மனைவியிருக்க மனைவியும் ஒருத்திக்குப்பின் ஒருத்தியும் விவாகம் செய்துகொள்ளும் உரிமை புருஷனிற்கிருக்க, இருந்தாலும் செத்தாலும் ஒருவனோடு எம்மணவுரிமை முடிவானேன், என்று மாதர் சிலர் கேட்பது பரிதாபமே. சாத்திரங்களைக் கூறியும் மறுத்தும் இதன் நிமித்தம்வாதாடி விவாகரிப்பதால் இருதிறத்திலும் பயனில்லை. மனையறம் நடத்ததற்கியன்ற மனப்பான்மை இல்லாததாலத்து விவாகக் கடமையை உரிமை என்று மயங்குகின்ற செய்தி இது. இந்தியா தவிர மற்ற நாடுகளில் பெரும் பான்மை இவ்விதத் தடைகள் ஒன்றுமில்லையே. அதனால் அந்நாட்டு மாதர் என்ன பதவி அடைந்து விட்டனர். என்ன சுகம் பெற்றனர்! ‘நான் செய்து கொள்ளக்கூடிய கலியாணத்திற்குக் கணக்கில்லை, அதனால் நான் எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றேன்” என்று தன் முதுகைத் தானே தட்டிக் கொண்டு சந்தோஷப்படுகின்றவர் யாராவது இருப்பாராயின் அன்னாரைக் காணப்பெரிதும் விரும்புகின்றோம்.

“ஆஸ்தியைப்பற்றிய சுதந்திரம் மற்றொன்று. இவ்வகையில் புருஷன் பெற்ற பேறு யாவதென மதித்துப் பெண்களுக்கும் அது வேண்டும் என்று கேட்

கின்றனரோ தெரியவில்லையே. ‘கிளப்பிற்கும்’ கடற்கரைக்கும் தடையின்றிப் போவதை ஒரு உரிமை என்று வைத்துப் பேசுவதுபோலாம் இது.

“ஆதலால், பெண்களுக்கென்று கேட்கின்ற இவ்வுரிமைகளை எல்லாம் வரிசையாய்ப் பார்த்தால், புருஷன் செய்வதையெல்லாம் அவர்களும் செய்யக்கூடியவர்களாயிருக்கவேண்டும் என்னும் ஒரு உட்கருத்தே எஞ்சி நிற்கின்றது. செய்வனவெல்லாம் செய்து புருஷர் என்ன சாதித்தனர். அன்போடும் அறத்தோடும் இயன்ற வாழ்க்கையை எய்த யாவருக்கும் உரிமையுண்டு. அதை யாவராலும் கவர இயலாது. அன்பும் அறமும் துறந்து அடிமைகளாய்க் கிடக்கின்ற மாந்தர்தாம் வாழ்வின் உரிமையை இழந்தவராவர். தம்போல் நாங்களும் வாழ்வைச் சிதைத்துக்கொள்கின்ற உரிமை வேண்டுமெனக் கேட்பாருமுளரோ. அவ்வண்ணம் கேட்கவைப்பாரும் தீமையே யல்லாது நலம்புரிவார் ஆகார்.

“ஆடவர் பெண்டிரென்று மக்களைப் பிரித்துப் பார்க்கவேண்டிய நியதியே யில்லை. லாலாஜி கூறியபடி புருடர் புருடர், பெண்கள் பெண்கள், அவ்வளவே. அவர்கள் அடிமைகளாயின் இவர்களும் அடிமைகளே. அடிமைகளுக்குள் ஏற்றந்தாழ்வில்லை. இவ்வுரிமை அவ்வுரிமை என்னும் சில சொற்றொடர்களுக்கு அடிமையாயிருக்கின்ற காலம் இக்காலம். உண்மையற்றன யாவும் உயிரற்றன. இச்சொற்றொடர்களில் உண்மையில்லை. ஆகையால் அவை உய்க்கும் இயக்கங்களில் உயிருமில்லை. ஆண்பெண் இருபாலார்க்கும், எல்லாச் சாதி யாருக்கும் எவ்வித மதத்தினர்களுக்கும் எங்கெங்கு வைக்கின்ற நாட்டினர்க்கும், யாவருக்கும், ஒருங்கே உறுதி பயப்பண யாவையோ அவைதாம், அங்கங்கெதைபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்த தெதுவொன்று விளங்குகின்றதோ அத் தனிப்பெரும் பொருளின் திருவுளத்திற்கு இயன்றதா யமையும். எம்முரிமை இதுஇது வென ஆராயும் மனதை மறப்போமாயின் அருட்பெருங் கடவுளின் ஆட்சிக்கு அயலாகமாட்டோம். அவ்வருளாட்சிக்கு அயலாயிருப்பார் யாவரும் அடிமைகளே பென்பதை அறியீரோ. அடிமைகள் சென்று அடிமைகளிடத்தில் உரிமைக்கு மன்றாட வேண்டவே வேண்டா!”

இஃதில்வாறாக, திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார், தலப்புமணத்தைக் காதல் மணமாக்கி அக் காதல் மணத்தைக் களவு மணமாக்கிப் பெண்ணடிமையோடு திண்டாமைமென்னும் நச்சுக்குமுவிக்கைத் தீர்க்கும் வகை நாடுகின்ற தர்க்கத்தின் தொடர்ச்சி எவ்வாறமையுமெனத் தேர்தற்கு எம்மால் இயலவில்லை. மேல் நாடுகளில், பிறப்புச்சாதியுமில்லை, களவுமணங்களும் கணக்கின்றி நிகழ்கின்றன. என்ன வாழ்கின்றனர் அவர்! “நாங்களெல்லாரும் கொடும்பாவின, எங்களைத் தீண்டாதீர்” என்று ஆங்கில கவி மாத்தூ ஆர்னல்ட், “Scholar Gipsy” என்னும் பாட்டில் புலம்புகின்றார். இந்தியாவில், பெண்கள் புருடர்களுக்கு அடிமைகளாயிருக்கின்றார்களென்பதன் பொருள் விளங்காமை ஊன்றி நோக்குவோர்க்கு எளிதற் புலப்படும். இது எவ்வாறாயினும், புருடர்களுக்குத் தானே அடிமைகளாயிருப்பதாகச் சிலர் காத் தழும்பேறச் சொல்வதற்கு இலக்காயிருக்கின்றனர் இந்நாட்டு மாதர். இவர்தம் ஆங்கில சகோதரிகளோடும் வந்துப் புகைச்சுருட்டிற்கு அடிமைகளாகியிருக்கின்றனர்.

அ ப் ப ர்

அப்பரும் அறுபத்துநான்கு கலைகளும்—29. தருக்கம்

[664-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(15) சத்தம்:-சத்தம் செலிப்புலனாற் கவரப்படுவது. இது ஆகாயத்திலுடைய விசேட குணம். காற்றின் அலைபாற் சப்தம் பற்பல திக்குக்களிலும் பரவுமென்று தற்கால இயற்கைத் தத்துவநூல் (Physics) கூறுவதை, நமது முன்னோர் தர்க்கநூலில் வீசிதரங்க நியாயமென நிரூபிப்பார். இத்துடனும், அது பல திக்கில் பரவுவதைக் கதம்பமுதலா நியாயமென்பர்; அதாவது, தாமரைமொக்கின் நவிவினின்று எல்லாத் திக்குக்களையும் நோக்கி இதழ்கள் எழுகின்றனவே, அங்ஙனமே எவ்விடத்தில் முதற்சப்த முண்டாகின்றதோ, அதனின்றும் கிழக்கு முதலிய பத்துத் திக்குக்களிலும் பத்துச் சப்தத்தரங்கங்கள் செல்லுமென்பதாம். மேல்காட்டு இயற்கைத்தத்துவநூலார் சத்தத்திற்கு வாயுவே முக்கிய ஆதாரமென்று கூறுவார் கப்பியற்ற மின்சாரத்தத்துவ விருத்தியால், இப்போது ஆகாயத்திலுண்டாகும் ஒருவகைத் தரங்கத் தால் சப்தம் பரவுமென்பது சித்தாந்தமாயிருக்கின்றது. ஆகாயத்தின் தன்மைபாயிருப்பின் ஒரு உலகத்திலுள்ளவன் மற்றொரு உலகவாசியுடன் பேசக்கூடுமென்பது திண்ணம். இதை இன்னும் மேல்காட்டு அபிவிநயநூல் வெளியிடாமையால் நம்மனோர்க்கு விளங்காமலு மிருக்கலாம். ஆயினும், நம் முன்னோர் தம் தர்க்கநூற் கொள்கையைச் சம்பந்தரும், வேதம்ம லீந்தவொ லிவிழ வின்னொலி வீணையொலி கீதம்ம லீந்துடனேகிள ரத்திகழ் பெளவமறை யான் ஓதம்ம லீந்துயர் வான்முக டேறவொண் மால்வரை பேதையொ டும்மிருந் தான்பிர மாபுரம் பேணுமினே. திருப்பிரமபுரம் - பண் - பஞ்சமம் 7.

(16) புத்தி:- பொருள்விளக்கம் செய்யுந் தன்மை; இது உயிருள்ள பொருள்களிடம் காணக்கூடியது:— புத்தியினாற் சிலந்தியுந்தன் வாயின் நூலால் பொதுப்பந்த ரதுவிழைத்துச் சருகால் மேய்ந்த சித்தியின லரசாண்டு சிறப்புச் செய்யச் சிவகணத்துப் புகப்பெய்தார் திறலான் மிக்க வித்தகத்தால் வெள்ளாண விள்ளா வன்பு விரவியவா கண்டதற்கு வீடு காட்டிப் பத்தர்களுக் கின்னமுதாம் பாகூர் மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியே னுய்ந்த வாறே. திருப்பாகூர் - திருத்தாண்டகம் 6.

பதார்த்தங்களின் சொருபத்தை நிச்சயஞ் செய்வ தெதுவோ அதுதான் புத்தி. இது அந்தக்காணங்களில் ஒன்று. ஒரு கடத்தை யான் அறிகின்றேன் என்னும் ஞானத்தாற் குறிக்கப்படும் அறிவின் தன்மை தர்க்கத்

* கெடிய விசயமொடு கண்ணே போற்றி

நீள அகல முடையாய் போற்றி

அடியு முடியு மிகலி போற்றி

யங்கொன் றறியாமை நின்றாய் போற்றி

கொடிய வன்கூற்றம் உதைத்தாய் போற்றி

கோயிலா வென்சிற்தை கொண்டாய் போற்றி

கடிய வருமொடு மின்னெ போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

ஸ்ரீ கைலாயம் - போற்றித் திருத்தாண்டகம் 9.

தில் புத்தி யெனப்படும். அறிவு சாமானியமாயிருப்பதால்* இயற்கையில் பிறழ்வதுமுண்டு. ஆகையால் கல்வி கேள்வி முதலியவற்றால் கூர்மைபெற்ற புத்தியே முற்றும் பயன்படக்கூடியதாகும். நம் அறிவை விளக்கக்கூடிய மேலான அறிவு வேறு ஒன்று உளதாதலால், அதைப் பற்றக்கோடாய்க் கொண்ட புத்தி தான் பொருளின் உண்மையிலையை யறியுமென்பார்:—

புத்திக் குவிளக் காய புராணனைச்

சந்திக் கண்ணட மாடுஞ்ச தானை

அந்தி வண்ணனை யாரழல் மூர்த்தியை

வந்தெ னுள்ளங்கொண் டானை மறப்பனே.

மறக்கிற்பனே என்னும் திருக்குறந்தொகை 2.

(17) சுகம்:— அதாவது இன்பம்

(18) துக்கம்:- அதாவது தன்பம்.

இவ்விருண்டும் பிறனியில் அனையனையாய் மாறி ஆன்ம கோடிகளை அடிப்பன-இவ்விருண்டும் பேரின்ப நிலைக்குச் சிறிதும் பயன்படா. இவை பாசப் பொருள்களின் குணங்கள்; பாசன் அருளால் மாய்வனவாம்.

இன்ப மும்பிறப் பும்பிறப் பின்னொடு

துன்ப மும்முட னேவைத்த சோதியான்

அன்ப னேயர னேயென் றாற்றுவாரக்

கின்ப னொரு மெறும்பியூ ரீசனே.

திருவெழும்பியூர் - திருக்குறந்தொகை 9.

துன்ப மில்லை துயரில்லை யாமினி

நம்ப னாகிய நன்மணி கண்டனார்

என்பொ னொருறை வேட்கள நன்னகர்

இன்பன் சேவடி யேத்தி யிருப்பதே.

திருவேட்களம் - திருக்குறந்தொகை 5.

துன்ப மின்றித் துயரின் றி யென்றுநீர்

இன்பம் வேண்டி விராப்பக லேத்துமின்

என்பொ னீச னிறைவனென் றாங்குவாரக்

கன்ப னாயிடு மாணிக்கா வண்ணலே.

திருவானைக்கா—திருக்குறந்தொகை 3.

துன்ப லாமற நீங்கிச் சுபத்தராய்

என்பெ லாநெக் கிராப்பக லேத்திவின்

றின்ப ராய்கினைர் தென்று மிடையறு

அன்ப ராமவர்க் கன்பரா ஞாரே.

திருவாரூர் - திருக்குறந்தொகை 4.

(19) இராகம்:- இது தர்க்கத்தில், வலிய இச்சையென்னும் விஸ்திரணப் பொருள்கொள்ளும். ஆயினும் ஞானசாதனத்தா லுண்டாகும் இச்சையின்பாற்படாது. இதன் விபாபகம் எழுவகைத்து. அவையாவன:—காமம் - புணர்ச்சியில் ஈ ளிருப்பம். இதில் மோகமும் அடங்கும்.

காமத்து ளாழுந்தி நின்று கண்டரா லொறுப்பு ணதே சாமத்து வேத மாகி நின்றதோர் சயம்பு தன்னை

* விட்டிட் டானை மெய்ஞ்ஞானத்து மெய்ப்பொருள்

கட்டிட் டானைக் கனக்குழை பாலன்பு

பட்டிட் டானைப் பகைத்தவர் முப்புரம்

சட்டிட் டானைக் கண்டிந்தொழற் பாலதே

தொழற்பாலதே என்னும் திருக்குறந்தொகை 10.

ஏமத்து மிடையிராவும் ஏகாந்த மிபம்பு வார்க்கு
ஒமத்து னொளிய தாகு மொற்றியூ ருடைய கோவே.
திருவொற்றியூர் - திருகேரிசை 4.

(ii) மற்சாரம்—அதாவது தன் பயனை விளரியாம
லே பிறன் விரும்பியதைத் தடுக்க விரும்புதல். இதை
இடக்கு ஒம்பல் என்பது முண்டு.

பழிவழி யோடிய பாவிப்

பறிசலைக் குண்டர்தங்கள்

மோழிவழி யோடி முடிவேன்

முடியாமைக் காத்துக்கொண்டாய்

கழிவழி யோத முலவு

கடல்நாகைக் காரோணவென்

வழிவழி யாளாகும் வண்ண

மருளெங்கள் வானவனே.

திருநாகைக்காரோணம் - திருவிருத்தம் 4.

(iii) தருமலிரோத மில்லாத பொருளவா:—

தாயத் தார்தமர் நல்லிதி பென்னுமியம்

மாயத் தேகிடந் திட்டு மயங்கிடேல்

காயத் தேயுளன் கானூர் மூளியினை

வாயத் தால்வணங் கீர்வினை மாயவே.

திருக்கானூர் - திருக்குறள்தொகை 3.

(iv) திருஷ்ணை:-அதாவது என்னுடைய பொருளாகிய இது என்றும் கெடலாகாதென்னும் விருப்பம். இதனால் எவ்விஷயத்தில் எவ்வளவு பொருள் செலவிடல் தகுதிபோ அல்லிஷயத்தில் அல்லளவு பொருளைச் செலவழியாது காக்கின்ற கார்ப்பணயமும், திருஷ்ணையின் ஒரு பகுதிபாடம்.

கட்டமே வினைகளான காத்திவை நோக்கி யாளாய்
ஒட்டவேயொட்டிநாளுமுன்னையுள்வைக்கமாட்டேன்
பட்டவான் தல்கை பேர்திப் பவிதிரிந் தூர்கடோறும்
அட்டமா வருவினோ யாவடு துறையு ளானே.

(v) உலோபம்:-தர்மவிரோதமாகப் பிறப்பொருளை விரும்பல்.

பழிவழியோடிய பாலிப் பறிதலைக் குண்டர்தங்கள்
மொழிவழியோடி முடிவேன் முடியாமைக் காத்துக்

[கொண்டாய்

கழிவழியோத முலவுக் கடல்நாகைக் காரோணவென்
வழிவழி யாளாகும் வண்ணமருளெங்கள் வானவனே
திருநாகைக் காரோணம்-திருவிருத்தம் 4.

கழியருகு பள்ளியிட மாகவடு மீன்கள்கவர் வாரும்
வழியருகு சாரவெயில் நின்றடிசி லுள்கிவரு வாரும்

† பிணமுடை யுடலுக் காகப்

பித்தராயத் திரிந்து நீங்கள்

புணர்வேலும் போகம் வேண்டா

போக்கலாம் பொய்யை நீக்க

நிணமுடை றெஞ்சி னுள்ளால்

நினைக்குமா நினைக்கின் றார்க்கு

உணர்வினோ டிருப்பர் போலு

மொற்றியூ ருடைய கோவே.

திருவொற்றியூர் - திருகேரிசை 7.

§ பொக்கம் பேசிப் பொழுது கழியாதே

துக்கம் தீர்வகை சொல்லுவன் கேண்மினோ

தக்கன் வேன்வித் தகர்த்த கழல்வண்ணன்

தக்கன் சேர்சல்லம் ண்ணுதல் ஈன்மையே

திருசல்லம் - திருக்குறள்தொகை 2.

பழியருகி னொழிகபான்மை நின்றதொழு தேத்தும்
அழியருகி தேய்ந்தபெரு மாணுறைவ தவளிவணல்

[லாரே

—சம்பந்தர்

(vi) மாயம்:-அதாவது பிறரை வஞ்சிக்க * விரும்புதல்:—

மாயத்தை யறிய மாட்டேன்

மையல்கொண் மனத்த னாகிப்

பேயொத்துக் கூகையானேன்

பிஞ்ஞகா பிறப்பொன் றில்லீ

நேயத்தால் நினைய மாட்டேன்

நீதனை நீச னேன்நான்

காயத்தைக் கழிக்க மாட்டேன்

கடலூர் வீரட்ட னீரே.

திருக்கடலூர் - திருகேரிசை 7.

(vii) இடம்பம்:-அகத்தே தர்மமுடைமை யில்லாமல் புறத்தே அஃதுடையதுபோல் தனது மேன்மையைப் பிறருக்கு அறிவிக்க விரும்பும் குணம்:—

கூட வேடத்த ராகிக் குழுவிலென்

வாடி யூனை வருத்தித் திரியிலென்

ஆடல் வேடத்த னம்பலக் கூத்தனைப்

பாட லாளர்க்கல் லாற்பய னில்லையே.

பாவாசத் திருக்குறள்தொகை 7.

இவ்வெழுவகையும் தர்க்கத்தில் இராகமென்று எடுக்கப்பட்டன. இவை “திருகு சிந்தை”யால் உண்டாவன. நல்ல எண்ணங்கள் நிறைந்த மனமுடையோருக்கு இத்தோஷங்கள் நேராவென்பது மேலோர் துணிபு—

திருகு சிந்தையைத் தீர்த்துச்செம் மைசெய்து

பருகி யூறலைப் பற்றிப் பதமறிந்

துருகி பைபவர்க் கூனமொன் றின்றியே

அருகு நின்றிடு மாணக்கா வண்ணலே.

திருவாணக்கா - திருக்குறள்தொகை 2.

இத்தகைய சிந்தையால் மனிதர் உலகவாழ்க்கையில் வருந்துவதைப் பற்பல விதங்களால் அப்பர், திருநெய்த்தானம் திருத்தாண்டகப் பதிக முற்றும் காட்டுகின்றார் (சைவ சித்தாந்த மஹா சமாஜப் பதிப்பு. அப்பர் தேவாரம் பக்கம் 393—395 வரையில் நோக்குக). அவற்றுள் ஒன்று:—

பரவிப் பலபலவுந் தேடி யோடிப்

பாழாங் குரம்பையிடைக் கிடந்து வாளா

குரவிக் குடிவாழ்க்கை வாழ வேண்ணிக்

குலைகை தவிரெஞ்சே கூறக் கேள்நீ

இரவிக் குலமுதலா வானோர் கூடி

யெண்ணிறந்த கோடி யமர ராயம்

நிரவிக் கரியவன் நெய்த்தான மென்று

நினைபுமா நினைந்தக்கா லுப்பய லாமே.

திருநெய்த்தானம் - திருத்தாண்டகம் 3.

* வஞ்ச மின்றி வணங்குமின் வைகலும்

வெஞ்சொ லின்றி விலகுமின் வீடற

கைஞ்சு கைஞ்சுநின் றுள்குளிர் வார்க்கெலாம்

அஞ்ச வென்றிமும் ஆனைக்கா வண்ணலே.

திருவாணக்கா - திருக்குறள்தொகை 5.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

திருவாய்மொழி

[666-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

3-ம் பத்து 7-ம் தசகம்.

1-ம் பாசுரம்.

பயிலுஞ் சடரொளி மூர்த்தியைப்

பங்கயக் கண்ணனைப்

பயில வினியநம் பாற்கடற்

சேர்ந்த பரமனைப்

பயிலுந் திருவுடை யாரொவ

ரோணு மவர்கண்டிர்

பயிலும் பிறப்பிடை தோறெம்மை

யானும் பரமரே.

அவதாரிகை:—ஆழ்வார் முன் மூன்றாம் தசகத்தில், “ஒழிவில் காலமெல்லாம் பகவானுக்கு அடிமை செய்யவேண்டும்” என்று கோலினவர், அவ்விருப்பத்தின் படியே இதகாலம் ஒருவாறு தாமே வரசாகைக்கரிய மாய்த்துதிசெய்தும் பரோபதேசம் செய்தும் வந்தார்.

அது இப்பொழுது முடிந்தவிட்ட பின்னர், கைக்கரியங்கள் தாம் செய்யப்புகாமல், பகவானுக்கு அடிமையாய் இருப்பது பற்றி அவனிடத்தில் அன்புவாய்ந்த பக்தர்களுக்கும் தாஸராகத் தாம் ஆகின்றேனென்று இந்தத் தசகத்தில் கூறுவது எப்படிப்பொருந்தும் என்றால்—இத்தசகத்தில், எம்பெருமான் தன் திருமேனி வடிவழகுக்குத் தோற்று அடிமை செய்யும் ஸ்ரீவைணவர்களை எல்லாரிலும் சீரியராக்குவான் ஆகையாலே அவ்வைணவதாஸர்கள் எனக்கு ஸ்வாமிகள் ஆவார்களென்று கொண்டு எம்பெருமான் “ஆதிதாலியா வஹ விக்ரஹன்” (அதாவது தன் னடியாருக்கு ஆட்படுத்தும் குணமுடையவன்) என்று, நிரூபிக்கையாலே இப்பத்துப் பொருந்துமென்பது திருவுள்ளம்.

தாப்பரியம்:—எம்பெருமானைப் பிரீதியோடே அதுபவிக்கும் இனிமையான தாலியாஸ ஸம்பத்தை உடையவர், ஜம்மத்தாலும் (தாம் செய்யும்) விருத்தியாலும் தாழ்ந்தவரானாலும் நமக்கு ஜம் ஜம்மங்கள் தோறும் ஸ்வாமிகள்—என்கிறார்.

குறிப்புக்கள்:—மோகஷத்தில் இருக்கவேண்டுமென்றும் ஜம்மம் எடுக்கலாகாதென்றும் அறுதியிடுகின்ற ஆழ்வார் பல ஜம்மங்கள் தோறும் பகவானது தாஸர்க ளென்று உரைக்கக் கூடுமோ வென்றால்—வைஷ்ணவரான அடியார்களுக்குத் தாஸனாகின்ற பாக்கியம் ஜம்ம ஜம்மத்தோறும் கிடைக்குமாயில் மோகஷத்தை விட இதுவே சீரியது என்னுந் திருவுள்ளம்பற்றிக் கூறுகின்றாரென்று கொள்க.

பதக் குறிப்புக்கள்:—பயிலும் - விருத்தியாகும். ஒளி மூர்த்தி - தேஜோமயமான மூர்த்தி. பாற்கடல் சேர்ந்த பரமனை - தேவர்களின்பொருட்டு அமிர்தத்தைக் கடைத்ததற்கும், மஹா லெட்சுமியைத் தானடைவதற்கும், இடமா யிருந்ததைப்பற்றிப் பாற்கடல் பகவானுக்கு உகப்பென்பது திருவுள்ளம். பயிலும் பிறப்பிடைதோறு—மேலுக்குமேல் இனிவாரப்போகிற ஜம்மாவகாசத்தோறும்.

—

2-ம் பாசுரம்.

ஆளும் பரமனைக் கண்ணனை

யாழிப் பிரான் னன்னைத்

தோளு மோர்நான் குடைத்து

மணிவண்ண செம்மான் னன்னைத்

தாளுந் தடக்கையுக் கூப்பிப்

பணியு மவர்கண்டிர்

நாளும் பிறப்பிடை தோறெம்மை

யானுடை நாதரே.

உரை:—“திருப்பாற்கடலினை விட்டு நீங்கி ஆச்ரிதரக்ஷணத்தின்பொருட்டு நாலு புஜங்களில் சங்கு சக்கர சாரங்காதி திவ்வியாயுதங்களுடன் அஸாதாரண ஆகாரத்தோடு வஸுதேவர் கிரஹத்தில் அவதரித்த தோஷரஹிதரான எம்பெருமானைத் தாளும் தடக்கையும் கூப்பி யாவர் பணிவாரோ அவரே நமக்கு என்றைக்கும் ஸ்வாமிகளென்கிறார்—ஆறுயிர்ப்படி-ஆழிப் பிரான் - எல்லாத் திவ்வியாயுதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்.

லிசேஷக் குறிப்பு:—ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் வஸுதேவர் வைக்ய சிறைச்சாலையின்கண் அவதரிக்கையில் கிரீடதாரியாய் நான்கு புஜங்களிலும் திவ்வியாயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டு பிறந்தார். இவ்விஷயம் ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் வியத்தம். வஸுதேவர் இது கண்டதும் கம்ஸனது பயத்தால், இவ்வண்ணம் அஸாதாரணமான திவ்வியரூபத்தைத் தன் மைத்துனனான துராத்மா கஞ்சன் கண்ணுற்றால் கேடுவிளையுமென்று பயப்பட்டுச் சதுர்புஜங்களில் இரண்டினை உபஸம் ஹாரம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். இதற்கிணங்கி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இரண்டு கைகளை மறைத்துக்கொண்டா ரேயாகிலும் கம்சனைக் கொன்ற பிறகு மீளவும் சதுர்புஜங்களைத் திவ்வியாயுதங்களுடன் ஸ்விகரித்தார். இதுபற்றியே துரியோதனாதிகள், கிருஷ்ணன் வேஷதாரி என்று மதித்து வீண்மோசம் போயினர். இதை வேஷமென்றே உன்னிய மற்றொரு சிற்றரசன் பவுண் டரீகவாஸுதேவனென்பான் பகவானைப்போலே தானுமோர் வேடம் பூண்டு தனக்கு மற்ற இரண்டுபுஜங்களை ஒட்டவைத்துக்கொண்டா னென்று ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் கூறப்பெற்றிருக்கும் ஹாவியக் கதையை இங்கு ஞாபகமூட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.

—

3-ம் பாசுரம்

நாதனை ஞாலமும் வானமு

மேத்து நுறுத்துழாய்ப்

போதனைப் பொன்னெடுஞ் சக்கரத்

தெந்தை பிரான் னன்னைப்

பாதம் பணிய வல்லாரைப்

பணியு மவர்கண்டி

ரோதும் பிறப்பிடை தோறெம்மை

யானுடை யார்களே.

பதக் குறிப்புக்கள்:—ஒதும் - பிறப்பிடைதோறும். இந்த இந்தத் தீச் செயல்களைச் செய்தால் அவைகளுக்கு ஏற்ப இந்த இந்த நிந்திக்கப்படும் ஜம்மம் உண்டாகும் என்று வேதங்களும் சாஸ்திரங்களும் ஒதுகின்றபடி, எத்தகைய நீச ஜன்மத்தில் பிறந்தாரெனினும் எம்பெருமானது திருப்பாதங்களைப் பிறர் நிந்

தைக்கும் ஹாலிபத்திற்கும் பயப்படாமல் கபடமின்றிப் பணியவல்லார் நமக்கென்றைக்கும் ஸ்வாஸ்திகளென்கிறார். இவ்வண்ணம் தொழப்படுகின்ற பிரபுமனுஷர்களுக்கும் தேவர்களையும் அளிக்கும் எாதன். அவனது வடிவமுகபூவைப் போன்று மனோஹரமானது. பொன்போன்ற சக்கராயுதத்தைப்பக்தர்களின் இடர்ப்பாடுகளைத் தீர்க்கும்பொருட்டு எப்போதும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவன்.

4-ம் பாசுரம்.

உடையார்த வரடையன் கண்டுகை
யன்னுடை நாணினை
புடையார்பொன் னூலின்ன பொன்முடியன்
மற்றும் பல்கலன்
நடையா வுடைத்திரு நாரணன்
தொண்டர்தொண்டர் கண்டர்
இடையார் பிறப்பிடை தோறெமக்
செம்பெரு மக்களே.

பதக் குறிப்புக்கள்:—கண்டுகை-கழுத்துக்கு ஆபாணம். உடைநாண்-அரையில் தரிக்கும் பொன் கபிறு. புடை - பக்கம், திருவுடலின் வலதுபக்கம், இதில் பூ நூலணிந்திருப்பது வடபார்கவத்துக்கெல்லாம் அலங்காரமாய் விளங்குகிறதென்று தாற்பரியம். மற்றும் பல்கலன் - வேறு விவரிக்காத அநேக ஆபரணங்கள், பகவான் திருமேனியில் காண்கின்றன என்கிறார்.

உரை:—மேற்குறிப்பில் கண்டபடி அவயவ சோபைக்கும் திருமேனிக்கும் தகுதியான திரு ஆடை ஆபரணங்கள். “நடையா உடை” என்றால்—“திருவுடைய நாரணனுக்கு இவை ஸஹஜமாய் இருக்கின்றன, என்பது பொருள். இவ்வண்ணம் திருவுருவும், முன்பாசரத்தில் சொன்ன சுவர்ண ரூபமான சக்கராயுதமும், பூப்போன்ற திருமேனியும் பக்தர்களை அவனது வடிவமுகத்துத் தோற்ற அடிமைகளாக்கும். இப்படி ஈடுபாடு பெற்றிருக்கின்ற பக்தர்கள் பிறப்பிடைதோறும் நம் பெருமக்கள்—என்கிறார்.

5-ம் பாசுரம்.

பெருமக்க ளுள்ள வர்தம் பெருமான யமரர் கட்கருமை யொழியவன் றாமு தூட்டிய வப்பனைப் பெருமை பிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர் கண்டர் வருமையு மிம்மையும் நம்மையளிக்கும் பிராக்களே

தமிழ்ப் பாடம் 35.

நள வெண்பா—கலிதொடர் காண்டம்

[670-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

மக்கள்படுந் துயர்கண்டு ஆற்றமல்லளன்“நீ குழந்தைகளை அழைத்துக்கொண்டு உன் தந்தையிடம் போய் இரு” என்று தமபந்திக்குச் சொல்ல, அவன் ‘என்னநேர்த்தாலும் உன்னைவிட்டுப் பிரியமாட்டேன்’ என்று நளனையும் தன்னோடு வருமாறு வேண்டுவதை இனிவரும் ஆறு செய்யுள்கள் கூறுகின்றன.

காத விருவரையுங் கொண்டு கறிஞ்சரம்போக
தேத முடைத்திவரைக் கொண்டு—மாதராய்

பதக் குறிப்புக்கள்:—பெருமக்கள் உற்றவர்-உற்றவரான பெருமக்கள் என்று அவ்வாசிக்கவேண்டும், அதாவது தற்காலம் உற்ற பெரிய மனுஷர்கள். தம் பெருமானை - அதாவது எல்லாருக்கும் ஈசுவரனானவனை, அமரர்கட்கு - தேவதைகளுக்கு, அருமை - பிரயாஸம், ஒழிய - தீரும்படி. அன்று - துர்வாஸஸுசாபதசையிலே, ஆரமுது - பூர்ணமான அமிர்தத்தை; ஊட்டிய அப்பனை - அளித்த ராஷ்டிரனை, பெருமை பிதற்ற வல்லாரை - முன்பின் வரிசையைக் கவனியாமல் உற்சாகத்தால் கிராமின்றிக்கே மஹாத்மியத்தை ஆதரத்தோடு துதிசெய்கின்றவரை; பிதற்றுமவர் கண்டர் - புதமுகிறவர்கள், வருமையும் இம்மையும்-இந்தப் பிறப்பிலும் அடுத்த பிறப்பிலும்; நம்மை அளிக்கும் பிராக்கள் - நம்மை அவர்களைப்போலே ஸத்துக்களாக்கிக் கிருபைசெய்யும் பிரபுக்கள். அவர்களின் அனுஷ்டாபத்தை நாம் கண்டு திருந்தலாம்.

6-ம் பாசுரம்.

அளிக்கும் பாமனைக் கண்ணனை
யாழிப் பிரான்மண்ணைத்
துளிக்கும் நறுங்கண்ணித் தூமணி
வண்ணனெம் மான்மனை
ஒளிக்கொண்ட ஜோதியை யுள்ளத்துக்
கொள்ளு மவர்கண்டர்
சலிப்பின்றி யாண்டெம்மை சன்மசன்
மாந்தரங் காப்போ

பொழிப்புரை:—உலகத்தை ரக்ஷிப்பதற்காகக் கிருஷ்ணாவதாரம் எடுத்து உதவும் ஸ்வாமியாய், சங்கு சக்கிராயுததாரியாய், திவ்விய மது சிந்தும் திருத்துழாய் மாலையால் அலங்கரிதலாய், பரிசுத்த மணிபோன்றதாய் ஒளிக்கொண்டதேஜஸு-உடையவனாய், எனக்கு அஸாதாரண பிரபுவான எம் பெருமானை யுள்ளத்துத்தீர்க்க மாய்த் தியானிக்கும் ஜனங்கள் நம்மை ஜந்ம ஜந்மத் தோறும் ரக்ஷித்துப் பகவத் பக்தியில் சலிப்பில்லாமல் எம்மைத்தேற்றுவார்.

குறிப்பு:—முன்சென்ற பாட்டில் பகவத் பக்தர்கள் நடத்தையால் நம்மைக் காத்தளிப்பார் என்றார். இப்பாசரத்தில் அவர்கள் மனஞ் சலிக்காமல் பகவானது பிரீதி ஒன்றையே பொருளாக நினைத்தலால் அவர்கள் மனோபாவத்தை உணர்ந்து ஜனங்களும் அம்மாதிரி யாகவே வேறே பிரயோஜனத்தை எதிர்பாராமல் பக்தி செய்யக் கற்பிக்க உதவுவார்களென்பது திருவுள்ளம்.

63

64

வீமன் நிருநகர்க்கே மீளென்றான் விண்ணவர்முன்
தாமம் புனைவானைத் தான்.

குற்றமில் காட்சிக் குகலைவாய் மைந்தரையும்
பெற்றுக் கொளலாம் பெறலாமோ—கொற்றவனே
கோக்கா தலனைக் குலமகளுக் கென்றுரைத்தான்
நோக்கான் மழைபொழியா நொந்து.

கைதவந்தா னீங்கிக் கருத்திற் கறையகற்றிச்
செய்தவந்தா னெத்தனையுஞ் செய்தாலும்—மைதி

செப்டம்பர் 8, 1932]

கலாநிலயம்

687

மகப்பெரு மானிடர்கள் வானவர்த மூர்க்குப்
புகப்பெறார் மாதராய் போந்து.

பொன்னுடைய ரேனும் புகமுடைய ரேனுப்
றென்னுடைய ரேனு முடையரோ—இன்னடிசில்
புக்களையுந் தாமரைக்கைப் பூநாறஞ் செய்யவாய்
மக்களையிங் கில்லா தவர்.

சொன்ன கலையின் றுறையனைத்தந் தோய்ந்தாலும்
என்னபய னுடைத்தா மின்முதத்து—முன்னம்
குறுகுதலைக் கிண்கிணிக்காற் கோமக்கள் பால்வாய்ச்
சிறுகுதலை கேளாச் செவி.

போற்றரிய செல்வம் புணனுட் டொடும்போகத்
தோற்றமையும் யாவர்க்குந் தோற்றாதே—ஆற்றலாய்
எம்பதிக்கே போந்தருளு கென்று ளெழிற்கமலச்
செம்பதிக்கே வீற்றிருந்த தேன்.

இன்னவாறு தன்னுடைய நகரிற்குச் சென்று வீம
ளேடுவைகலாம் என்று தமயந்தி அழைக்க நளன்,
அவ்வாறு செய்தல் இழிவென்று பின்னிரண்டு பாசு
ரங்களால் மறுக்கின்றான்:—

சினக்கதிரீவேற் கண்மடவாய் செல்வர்பாற் சென்றீ
எனக்கென்னு மிம்மாற்றம் கண்டாய்—தனக்குரிய
தானந் துடைத்துத் தருமத்தை வேர்பறித்து
மானந் துடைப்பதோர் வான்.

பதப்பிரிவு:—சினம் கதிரீ வேல் கண் மடவாய்
செல்வர்பால் சென்று ஈ எனக்கு என்னும் இ மாற்
றம் கண்டாய் தனக்கு உரிய தானம் துடைத்து தரு
மத்தை வேர் பறித்து மானம் துடைப்பது ஓர் வான்.

பதவுரை.

சினம் - கோபத்தோடு
கதிரீ - பிரகாசிக்கின்ற
வேல் - வேலைப்போன்ற
கண் - கண்களையுடைய
மடவாய் - மாதே,
செல்வர்பால் - செல்வமுடையவர்களிடத்தில்
சென்று - போய்
'எனக்கு - எனக்கு
ஈ - (ஒன்றைக்) கொடு'
என்னும் - என்று யாசிக்கின்ற
இ - இந்த
மாற்றம் - வார்த்தையானது,
தனக்கு - ஒருவனுக்கு
உரிய - பொருத்திய
தானம் - நிலையை
துடைத்து - அழித்து
தருமத்தை - (அவனுக்குரிய) தர்மங்களை
வேர் - வேரோடு
பறித்து - பிடுக்கியெறிந்து
மானம் - அவனது மானத்தையும்
துடைப்பது - அழித்துவிடுவதாகிய
ஓர் - ஒரு (நூதனமான)
வான் - வானிற்குச் சமானமாம்.
கண்டாய்- தெரியுமா! (என்றான் நளன்)

விரிவுரை:—என்ன இடுக்கண் நேர்த்தபோதிலும்
ஏற்பதுஇகழ்ச்சி என்னும் முறைமையைக் கடைபிடி
த்து நளன் இவ்வாறு மறுக்கின்றான். விதர்ப்பநாட்டி

ற்கு இவன் சென்றால், “எனக்கும் என் மனைவி மக்க
ளுக்கும் நீசோறும் துணியும் கொடுத்துக் காப்பாற்றி
யருள்க” என்று தன் மாதலனாகிய வீமராஜனை இரப்
பதுதானே யாகும். அது செய்ய இவ்வுத்தமனுக்கு
மனம்வரவில்லை. மற்றொருவனிடம் சென்று ஒருதரம்
ஒன்றை யாசிக்கவினைத்துவிட்டால் பிறகு தன்னிடத்
தில் எவ்வித நற்குணமும் தருமமும் நில்லாமல் அக
ன்றுவிடுமென்பது நிச்சயமான கொள்கை. எவனும்
யாரிடத்திலும் எதற்காகவும் எந்த நிலையிலும் இரக்
கப்படாது என்பதை வற்புறுத்துகின்ற

“ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற
கிரவி னினிவந்த தில்.”
என்னும் திருக்குறளின் உட்கருத்து மிகவும் மேன்மை
யானது. கேட்பது தனக்காகவன்று, ஒரு பசுவிற்கு.
அதுவும் விலையுள்ள பொருளன்று, வெறும் நீரே. அப்
படியிருந்தாலும், “நீரின் நிச் சாகும் எனக்கிடக்கின்ற
இப்பசுவிற்கு நீயே உன் முயற்சியால் நீர்கொணர்ந்து
கொடுத்தால்கொடு; மற்று “இந்தப் பசுவிற்குகொடுக்
கச் சிறிது நீர் தருமின், என்று யாரையும் போய்க்
கேட்காதே. கேட்பாயாயின் உன் நாவிற்கு அதனி
லும் இழிவானது வேறென்றும் இல்லை” என்பார்
மெய்த்திறம் விளக்கவந்த வள்ளுவராயனார். ஆதலின்,
கோயில் திருப்பணிக்கென்றும் பொதுஜன நன்மைக்
கென்றும் ஏழைகளுக்கு உதவவென்றும் ஊரூராய்ச்
சென்று பொருள் இரந்து திரிகின்றவர்களின் செயல்
திருவள்ளுவரின் விதிப்படி தக்கதென்று கருதற்கோ
உரியதன்று.

குறிப்பு:—தருமத்தை, என்பது பெயர்ச்சொல்.
இது இரண்டாம் வேற்றுமை. இது முதல்வேற்று
மைபா யிருக்குமானால் தருமம் என்றாகும். இந்தத்
தருமம் என்றதோடு ஐ என்னும் இரண்டாம் வேற்று
மை உருபு சேர்ந்து வந்திருக்கிறபடியால், இரண்டாம்
வேற்றுமைவிரி. தருமம் + ஐ என்னும் இரண்டும் சேர்ந்
தால் ‘தருமமை’ என்றுதானேவரவேண்டும், அப்படிக்
கில்லாமல் தருமத்தை என்று வந்திருக்கிறதே என்று
திசைக்கவேண்டா. சிவசமயங்களில் ஒருவார்த்தையை
யும் அதனோடு வேற்றுமையுருபையும் சேர்த்துவைக்
கச் சில எழுத்துக்கள் வரும். அப்படி வருபவைகளுக்
குச் சாரியை என்று பெயர். தருமத்தை, என்ற சொல்
லில் அத்து என்ற எழுத்துக்கள் சாரியையாக வந்தி
ருக்கின்றன. தருமம் + அத்து + ஐ = தருமத்தை என்
றாயிற்று. மகா மெய்யாகிய ம் என்னும் எழுத்தில்
முடிகின்ற வார்த்தைகளோடு வேற்றுமையுருபுகள்
சேரும்போது இந்த அத்து என்னும் சாரியை பெரும்
பான்மைவந்தே தீரும். மாம், சிரம், கரம், பலம், நலம்,
அகலம் என்பன போன்று, ம் என்னும் எழுத்தில்
முடிகிற எந்த வார்த்தையையாவது எடுத்துக்கொண்டு
அதனோடு வேற்றுமையுருபைச் சேர்த்துப் பாருங்
கள். இவ்வரையில் நாம் கற்றிருக்கிற இரண்டாம்
வேற்றுமை உருபு ஆகிய ஐயைச் சேர்த்தால், மாமை,
சிரமை, கரமை, பலமை, நலமை, அகலமை என்று
எக்கேயாவது வழங்குவதுண்டா? அத்து, என்னும்
சாரியையை இடையிலே வருவித்துத்தான் சாதாரண
மாய் அந்த ஐ என்னும் உருபை, ம் என்னும் எழுத்
தில் முடிகிற வார்த்தைகளோடு சேர்த்துவைக்கவேண்
டும். ஆகையால் அவை, மரத்தை, சிரத்தை, கரத்தை,
பலத்தை, நலத்தை, அகலத்தை என்றுதான் வரும்,

காகத்தைக் கண்ணுற்றுக் “குணங்க ளஞ்சாற் பொலியுங் குலக்கொடியே, இனிஃ உணங்கலஞ்சா துண்ணலாம். என்மனங் கரையாமல் என் மடக்கொடி வர லீ ஒருகால் கரைவாயாக’ என்று வேண்டினான். “வெப்பத்திற்கஞ்சிமேகமும் மீது படர்ந்தறியாத அப் பாலைவனம், என்மகள் செல்லும்பாது மருதநிலம் போலத் தண்ணிதாக” வெனச் சரந்தணிவித்தாள். “பின்னர் என்மகள் எங்குச் சென்றிருப்பினும் தேடிப்பிடித்து இங்குக் கொணர்வேன்” எனத்துணிந்து தேடிப்பின் செல்லலானாள்.

ஆதவன் வெப்பம் மேனியெல்லாஞ்சுட, நிலத்தின் வெப்பம் பாதத்தைச்சுட, நாளினீர் வற்றிக் கண்ணீர் பெருகத் தன் மகளைத் தேடிச் சென்ற செவிலி ஆங்கொரு புறவினைக் கண்டனன்; உள்ளத்திற்கவலை எள்ளவயின்றிக் கள்ளியங் கவட்டிடைப்பள்ளிகொண்டிருக்கும் அதனைக் கண்டவுடன் நெஞ்சுகிறைந்த துன்பம் பொங்கத் தொடங்கியதுபோல் தன்னுட்சில கூறுவாளாயினன். “செந்நெருப்பினையே தகடாகச் செய்து பரப்பிவைத்தனைய இச்செந்தரையில், தான் அன்புறவின் மகவ்வேடு என் மகள் செல்லும்பாது, இங்கு இன்புறவின் இப் புன்புற, அவளைத் தடுத்துத் துன்புற வண்ணம் விலக்கியிருந்தா லாகாதா? பகைவரல்லற்படப் பார்த்தும்கீழும் வன்கண்ணரைப் போலிறுமாந்திருக்கின்றதே” என்றான். கொதிப்புற துன்பம் நெஞ்செனும் கொள்கலத்திருந்து குதித்த வாய்வழி வழிந்தாற்போலப் புறவினை கோக்கிப் புலந்து சில மாற்றம் புகன்று புலம்பினன். அப் புலம்பலே புறவொடு புலம்பலாம்.

புறவொடு புலம்பலென்னும் இத் துறையமைந்த அழகிய பாடலொன்று பதினேரார் திருமுறையில் நம்பிகொண்டார் நம்பிகள் புனைந்த ஆளுடைய பின்னையார் திருமும்மணிக் கோவையினிடையே கோக்கப் பட்டு மிளிர்கின்றது. அது வருவாறு:—

ஆசிரியப்பா

புனலற வறந்த புன்முளி சுரத்துச்
சினமலி வேடர் செஞ்சர முரீஇப்
படுகலைக் குளம்பின் முடுகி நூற்றத்
தாடு மாலி னகடுதீயப்
பாடு தகையின் பஞ்சரங் கேட்டுக்
கள்ளியங் வட்டிடைப் பள்ளி கொள்ளும்
பொறிவரிப் புறவே புறவலை காணீ நறைகமழ்
தேம்புனல் வாலித் திருக்கழு மலத்துப்

—❖❖❖—
ஷெல்லி

[672-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ஒருவரின் ஒருவராக மாலுமிகள் இறந்தனர்; இந்த நான் சாயங்காலம் கடுங்காற்றின் நெடும்படைகளென்ன மேகசாலங்கள் முடுகியடர்ந்தன. மாலுமிகளில் எழுவார்தாம் எஞ்சியிருந்தவர்; அவர்களில் அறுவரை இடியேரென்று கொன்றுவிழ்த்தியது; அவர்கள் “மம்மி” அல்லது சுகந்த திரவியமிட்டுக் காக்கப்பட்ட கரிய பிணங்களைப்போல் கப்பலில் வீழ்ந்து இறந்து கிடந்தனர்; எஞ்சியிருந்த ஏழாவது மனிதனது மார்பிலும் முதுகிலும் கப்பலின் முன்பாகத்திலுள்ள கூரிய தேக்கமரப்பலகை ஒன்று ஊடுருவிச்

பையர வசைத்த தெய்வ நாயகன்
தன்னருள் பெற்ற பொன்னணிக் குன்ற
மான சம்பந்த மண்மிசைத் துறந்த
ஞான சம்பந்தனை நயவார் கிளைபோல்
வினையே னிருக்கு மனை பிரியாத
வஞ்சி மருங்கு லஞ்சொற் கிள்ளை
யேதிலன் பின்செல விலக்கா தொழிந்தனை
யாதலிற் புறவே புறவலை நீயே,
என்பது.

புறவே புறவே! இச்சரம் நீரென்பதன் பேருமொழிய வறந்தது. விசம்பிற்றாளி விழாமைபாற் பசம்புற லையும் காண்பரிதாப் முளிந்து கிடக்கின்றது. வழித்தலைச் செல்வோர் தலையைத் துணித்துக் கவந்தமாடுந் கூத்தினை யுலந்துகாண்பவராகிய சினம்பிருந்த வேடுவர்கள் ஏவிய செஞ்சரம் பாய்ந்து மாய்ந்த கலைமான் குளம்பின் முடைநூற்ற மிக்கது. ஆநீர் அரவின் அகடுநீதியும், இங்குப் பாடும் பஞ்சரப்பண்ணை நின்செவியேற்றிக் கள்ளியங் கவட்டிடைப் பள்ளிகொண்டிருக்கின்றனையே, பொறிவரிப் புறவே! என் மகள் பாவி யேன் விட்டுவாயிலைக் கடந்தறியாதவன்; வஞ்சிபோலிடையினன். கொஞ்ச கிரிபோன் மொழியினன். என்னை வெறுக்க ஒரேதுவுமின்றி அவள் ஒரேதிலன் பின் சென்றனளே; மணம்கமழும் இனிய புனல்கிறைந்தவாழ்கள் மலிந்த திருக் கழுமலக்கரின் கண் தோன்றினவரும் பையரவமணிந்ததெய்வநாயகன் தன் அருள் பெற்றவரும் பொன்னணிக்குன்ற மன்னவரும், மான சம்பந்த மண்மிசைத் துறந்தவருமான எம் ஞானசம்பந்தப் பெருமானை நயவாதவர் கிளைபோல இவ்வழியே சென்றனளே! நீ இங்குக் கண்டதானே இருந்தனை. வஞ்சியே நின் தாயை நீ வஞ்சியேல். அவள் மணந்தரியாள். நின் பஞ்சினு மெல்லடியும் பரல்தைக் கப் பதைக்குமென்று விலக்கா தொழிந்தனையே. ஆதலின் நீ உறவலை, புறவே உறவலை, புறவே—என்று பொருள் படும் இப்பாட்டின் பெருமைப்பாட்டினையுள் றுந்தோறும் தேனுண் வண்டெனச் சிந்தை களிப்பாரல்லரோ செந்தமிழ்வாணர்?

இத் திருப்பாட்டில் சுரத்தின் வெப்பமும் வேடர்தம் வினையும், புறவின் பள்ளியும், அது துகர் பண்ணின் இசையும், தலைவியின் கற்பும் தலைமகன் அற்பும், செவிலியின் துயரும், முத்தமிழ் கிரகன் முடியாப் புகழொடு உள்ளத்துத் தெள்ளிதல் புலப்படத்தோன்றுகின்றன வன்றோ!

சென்றது. கப்பலின் அழிவின்மேல் இன்னொரு அழிவு கிடந்ததைப்போல, இம்மனிதனது அழிவும் கிடந்தது.

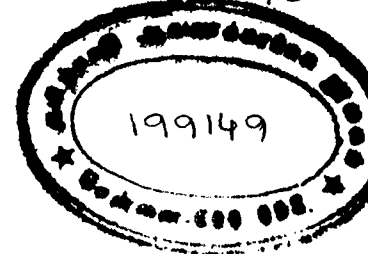
இன்னும் எவரோது மிருந்தனரோ! - ஆம் - சுக்கா னுக்கு அருகில் ஒரு மாத உட்கார்த்துகொண்டிருக்கின்றான். ஆகாயம், நகைத்திரங்கள் இழைத்த தனது கூந்தலை அவிழ்த்தவிட்டு, பூமியின் மேலும் கடலின் மேலும் சூரியனுடன் அமிழ்கின்ற காட்சிக்கிடையே அவன் மிக அழகாய்த் தோன்றினான். அவன் ஒரு ஒள்ளிய குழந்தையைத் தனது முழங்காலிடை இரு

த்தி, மார்போடு அவ்வப்போது அணைக்கின்றான். அக் குழந்தை மின்னலைப்பார்த்துச் சிரிக்கின்றது. கடலோடுங் காற்றோடுங் கலந்துருமும் இடியினை அக்குழந்தை பரிகாசஞ் செய்கிறது. விருப்பமும்வியப்புங் காட்டிக் காட்டி அப்பச்சிளங்குழலி, ஒடுங்கிக் கிடந்த புலிகளை எழுந்து தன்னருகில் வரும்படி சைகை செய்கின்றது. புலிகளின் கண்களில் பயத்தினுண்டான ஒளி, வால் நகைத்திரங்களைவிடப் பன்மடங்கு அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. அக்குழந்தை புலிகளின் கண்களோடு இப்போது அச்சமற்று விளையாடும்; குழந்தையின் இருதயம் அதிவேகமாய்த் துடிக்கின்றது; இருதயத்தில் தீப்போல் சுடரும் உவகை அக் குழந்தையின் கண்களுக்குப் பிரகாசம் கொடுக்கின்றது. அதன் அண்ணையின் கண்களோ ஒளியின்றி மங்கியிருக்கின்றன. “என் கண்மணியே, புன்சிரிப்புப் புரியாமல் இனிது நீ அமர்ந்தாங்கு; அதனால் நமக்கு வரவிருக்கும் துன்பத்தை யறியாமற் போகக்கடவை. அத்துன்பம் எத்தன்மையதா யிருந்தாலு மிருக்கலாம்; அதைப்பற்றி நான் அறியேன். எனினும் அது பயங்கரமானதே. அதை நீயும் நானுமே பங்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

“கனவுகாண்! உறங்கு! பயத்தினால் வெண்மைநிற மடைந்துபோன எனது மார்பு உனக்கு அசைந்தாடும் தொட்டிலாகவும் பரிக்கையாகவு மிருக்கட்டும். குழந்தாய்! எனது இதயம் உன்னை ஊசலாட்டாதோ! அது பயத்தினால் துடிக்கிறது! ஐயோ! என்ன வாழ்க்கை! என்ன மாணம்! நாமெல்லாம் என்ன! இக்கப்பல் அமிழும்போது, நாம் உயிர்துறக்க வேண்டியதாகும். என்ன! உன்னை இனிமேல் பார்க்கமுடியாமற் போகவேண்டியதே; உன்னை இனிமேல் கண்டு, இனிய உணர்ச்சிகளை யடைந்து, அதனுண்டாகும் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கமுடியாமற் போகவேண்டியதே. முன்பு நாமிருவரும் எவ்வாறு அன்புடனும் இணைபிரியாமலும் இருந்தோமோ, அவ்வாறே உயிர் நீங்கிய பின்னும் இருக்க முடியுமா? உனது இனிய கைகளை இனிமேல் நான் தொடுகின்ற பாக்கியத்தை இழக்க வேண்டியவளாகின்றேன்; உனதுகண்களை நான் பார்க்கும் பாக்கியத்தை இழக்கவேண்டியவளாகின்றேன். இனிய ஆன்மாவே! நீ இன்னும் அவ்வழியை உதிகளையும் பிரகாசிக்கின்ற மயிரையும் மற்றுள் அழகிய உறுப்புக்களையும் உடைத்தாயிருக்கின்றாய்; இவ்வழி கெல்லாம் மாறவேடம் போலும்; ஏனெனில் இறந்து போனபோது இவ்வழிகெல்லாம் யாண்டு மாயமாய் மறைந்துவிடுகின்றதோ? அழகெலாம் திரண்டு உருண்டு உருப்பொருந்தி வந்ததை நான் எனது குழந்தை என்று நாடோறும் அழைத்து வந்தேன். இவையாவும் இப்போது வானிடு வில்போலக் கண்ணுக்குத் தெரி

யாமல் மறைந்துவிடுகின்றது. நான் ஆகாயத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்த மழைத்தாரை போலிருக்கின்றேன்”

ஐயோ! இக்கப்பல் நின்றதுவிடுகின்றது; இது தலைகீழாகக் கவிழ்கின்றது, காற்றிற்கெதிராயுள்ள பாகம் தண்ணீரில் ஆழ்கின்றது; மெதுவாக எழுகின்ற உப்பு நீர் பட்டவளவில் கப்பலிலுள்ள புலிகள் மேலே குதிக்கின்றன. அவ்வுப்புநீர் அங்குலம் அங்குலமாக அவைகளின்மேல் ஊர்ந்துவருகின்றது; இப்புலிகளின் மயிர் காதுகள் முழங்கால்கள் அவயவங்கள் யாவும் பயத்தினால் இரத்தஒட்டமின்றி விரைத்துக் கிடக்கின்றன; நீண்டதும், கம்மலானதும் உரத்ததமான ஒரு கர்ஜனை அவைகளின் அடிவயிறுகளினின்றும் அதிஉக்கிரமாய் உடனே எழுந்தது. அவைகளின் தொனி பள்ளத்தாக்குக்களுடைய மலையினைய அலைகளினால் சுமந்துசெலுத்தப்படுகின்றது. மேலும் அத்தொனி செங்குத்தான கண்மலையிலிருந்து குகைவரைக்கும் பிரதிதொனிக்கின்றது. கசைபோல வீசுவீசி மோதுகின்ற மொய்த்த நெடும் மழைத்தாரைகளுடன் புலிகளின் கடுங்குரல் கலக்கின்றது. பிரசண்டமாருதத்தின் பலத்தினால் இம்மழை தாமதமின்றியும் வேகமுடனும் பெய்கின்றது. மேற்குத் திக்கிலிருந்து வீசிய கடுங்காற்று கிழக்குத்திக்கி லுதிக்கும் சூரியனது வாயிற்படியின் வழியாகச்சென்றது. புல் பூண்டு விளையாத வெறுந்தரை வழியாக ஒரு யானையின் உருவத்தைக் கண்ட பாம்பொன்று அம்பினும் வேகமாய்த் துறத்தி ஓடுவதைப் போலச் சண்டமாருதம் மழையாகிய ஆற்றைக் குறுக்கிட்டுப் பிரித்தது. காகம்போல் கருநிறம்வாய்ந்து பெருவோலமிடுகின்ற மழையானது வானிற்குங் கடலிற்குமிடையே தானுமோர் கடலென்னப் பெருகியது. உலகத்துக்கு வரம்புபோன்ற மேகங்களின் அருகில் இம் மழைத்தாரை வந்து சேர்ந்தது. அம் மேகங்கள் கடலையே தமக்கு அடிப்படையான ஆதாரமாய்க் கொண்டிருந்தன. ஆகாயத்தில் சுருண்டு சுருண்டு அடர்ந்திருந்த இவை காற்றினது கோபுரத்தை மதிர்சுவர்களைப்போல் சூழ்ந்துகொண்டு தாங்கின. காற்றோ மேகங்களைத் தனது அரண்களாயுள்ள செங்குத்தான கண்மலையைக் கிழிப்பதுபோல் இரு பாகங்களாகக் கிழித்தது. அடர்ந்து நெருங்கிய மேகங்கள் அழிவுற்றும் கந்தல்களைப்போலக் கிழிவுற்றும், பூகம்பத்தால் சிதறண்ட ஒரு ஆலயத்தினது கற்களைப் போலும், அவைகளினின்றும் கிழந்த தூசுகளைப் போலும், சுழல்காற்றில் எறியப்பட்டுக் கிடந்தன. மேலும், இம்மேகங்கள் நீரோட்டத்தில் பொங்கி எழும் துரையைப் போல நாலாபக்கமும் சிதறண்டு கிடக்கின்றன.

அறிக்கை:—கலாநிலயத்தில் மதிப்புரை வரைவதற்குப்புத்தகம் அனுப்புவார் ரூ. 10 கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுதே புத்தகத்தின் குணங்களையும் குற்றங்களையும் ஆய்ந்து எழுதுவோம். இல்லையேல் புத்தகத்தின் வரவுமாத்திரம் குறிக்கப்படும்.

21.11.28
N 32.5.25

பொதுகை நிகண்டு

[673-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ஐந்தாவது இடப்பெயர்த் தொகுதி.

மாலிலா னந்தரில் நிருவாணம் வீடு
 வாழ்சிவங்கை வலஞ்சித்தி முத்தம்வீப வருக்கம்
 காலமுத்தி கேவலம்பஞ் சமகெதிமீ ளாத
 கதியமுத மோக்கமுமோட் சமதாரு முவணை
 மேலுலகு கோவிலவா னகம்புவனஞ் சுவர்க்கம்
 விசம்பும்ப ருயர்நிலைபுத் தேனுவகு கற்பம்
 சீவலிமா னமுந்தேவ லோகமதாஞ் சேடி
 சேணிலிஞ்சை யூர்பவண நாகருவ கதுவே. 186.
 அதமதோ கதிலிம்பா தாளம்பா தலமா
 மளறுகும்பி சிறையிருனா விரமுழல் பூதி
 * புதவுசுவப் பிரநாகத் திகிரிதூர்க்க நிரையம்
 புலவுநார கம்பவர்க்க மன்னலிவை நரகா
 * முதுவிசம்பம் பரமுலகு தேந்திசைகோக் கருப
 முகமரித மாசைமா திரம்புலமே காட்ட
 மிதுதிக்காந் கிழக்குப்பூ ருவங்குணம் பிராசி
 யித்திரியே குணக்கிரவி யோனிகீழ்த் திசையே. 187.
 திசையினிற் சிவதைதெற்குத் தெக்கணமே வாசி
 தென்றிசையா மமுமாம்பச் சிமங்குடக்கு ட்மேன்மேற்
 * குசிதமுறு பிரத்திசைவா ருணங்குடமேல் திசையா
 முத்தரமு திகியுதி யுதக்குவட திசையாம்
 வசுதைமே தினியுலகு தலம்புடவி தரணி
 மண்கிடக்கை தரைபாலம் பிருதுவிகா சினிபூ
 அசிலைதாத் திரிநகந்த ட்ராதலங்கோ விபுல
 யம்பரியம் புயநாக தாரையுகம் புலியே. 188.
 புலனிதரித் திரிசுகமண் டலஞாலம் வையம்
 புலனமக லிடஞ்சாந்தை மகிநேமி பாரி
 பவனம்வசு மதிவிசுவம் பொழில்வேலா வலயம்
 பாத்திபம்வை யகயிம்பர் படிதாலம் பொறையே
 யவனிதா ரணிபனைசக் கரநிலங்கோத் திரிபா
 ரளக்கர்வசுந் தரையிகம்ப னாதரிதா பரமே
 குவலயமா * திரந்தரைபூ தலந்திணைபூ தியமுந்
 குவ்வுமறு பத்தாறும் பூமியின்பேர் நாடே. 189.
 நாடுகண்ட நீரவமண் டலமேணி தேச
 நல்லமுலஞ் சனபதம்பை திரமுலகு பாண்டில்
 கூடுசும்மை தண்ணடையே பொழில் * பதினான் காகும்
 குறிச்சிநிலம் பட்டினரி வேசனஞ்சம் வாகம்
 பாடிபுரம் பூண்டிலே சனநியமம் பாக்கம்
 பதிநகர்வைப் புறையுஞ்ஞறும் பகரநொச்சி வேலி
 கேடக நிகாயஞ்சோ ட் பணமுட்டம் வசதி
 கிளர்சேரி பூச்சும்பூ ரியம்வாழ்க்கை குடியே. 190.
 குடிக்காடு புரியருப்பம் பக்கணம் கிராமம்
 குடைமுட்டம்ப் பள்ளிகோ சரங்கற்பம் பாண்டி
 பட்டப்பைதா வளநிலையத் குடம்வாசஞ் சரணம்
 பாழிசும்மை கறுவடம்பேட்டகலுள்பட்டி யிருக்கை
 திட்டத்தாமக் கடைநகரத் குலங்குப்பந் கோட்டஞ்
 * சேர்வுவாழ் வறுபாடுனான் ருகுமூர்ப் பொதுப்பேர்
 * புதவுசுவப் (பி-ம்)
 * முகிர் (பி-ம்)
 † மேற்கோ (பி-ம்)
 * கெதமுறு (பி-ம்)
 ‡ ராதரங்கோ (பி-ம்)
 * திரந்தரைபூ (பி-ம்)
 * பதினான்குமும் (பி-ம்)
 † பாணமுட்டம் (பி-ம்)
 * சேர்புவாழ் (பி-ம்)

தடக்கிரிசார் குறிஞ்சிகரஞ் சார்பாலே காடு
 சார்முல்லே நாடுசார் மருதநெய்தல் கடலே. 191.
 கடகருவா ளகஞ்சால மோதையெயில் வரைப்புக்
 காப்பரண்வெண் ணகையகப்பாப் புரிசையிஞ்சி யாரை
 தடமதிள் வளாக நொச்சி யாரல்சிறை வேலி
 † தளிவேதி பிரகாரம் வாரியுடன் கோட்டை
 துடர்வணையம் * வேங்கைசுற்றின் மதிற்பேர்நா லேழாந்
 தோணிவிதப் பெந்திரக்கோ சந்தகைப்பு நாஞ்சில்
 படர்ஞாயின் மதிலுறுப்பாந் கிடக்கோடையகப்பாப்
 * பதவுடுப்பாம் புரிகேணி பரிசுமகழ் வாயே. 192.
 வாயில்கடை புழைதோட்டி தும்பொடுது வாரம்
 வாரியும்வா சந்தேரந் கோபுரநீர் வாயிற்
 சேயபெரு வாயிலுமாம் புதவுகுறும் புழையே
 திட்டியின்பே ராம்வாசத் * படிசுருக்கு நகமாம்
 பாயும்வழித் திண்ணையின்பே ரளிந்தமாம் பதணம்
 பரிசுமுமுப் பரிசையகப் பாவுமே டையின்பேர்
 சாய்விர வியநிலா முற்றப்பேர் மானஞ்
 சமத்தமும் வேரமுமாகு மண்டப்பேர்ப் பொதுவே.
 பொதிமன்றம் பலமன்றம் பொதுசபையாந் தெற்றி
 பொற்சாலை யம்பலஞ்சித் திரகூட முப்பேர்
 விதிதரணி வேந்தவையத் தானியரண் மனையும்
 வேந்திருக்கை யாங்குலமா ளிகைபவனஞ் சால
 மதியதிரு மனையோயி லரசரிற்பேர் பள்ளி
 யறச்சாலை யறப்புறமு மாந்தளியே சாலை
 மதிகோட்டஞ் சேதியஞ்சன் னிதிநிலையத் கோயின்
 மந்திரி கேதனந்தே வாலயப்பேர் சேரே. 194.
 சேர்புவயின் பாத்திமா ளிகைமாடம் புக்கில்
 செறிவசதி யிடவகைமந் திரமுறை யுளில்லஞ்
 சாருமனை யகயில்வென் றீரேழும் வீடாந்
 தாழ்குச்சிற் குரம்பைபுரை கூரைசிறிற் குடிவா
 மாருறையுள் கந்தவா ரமுந்தப் புரமா
 மட்டிலுக் களைபாக சாலையுணைக் கோட்டம்
 கூர்மடைப்பன் ளியின்பேர்குட் டிமம்படுத்த பூமி
 குறடுதிட்டை மண்ணிடு திண்ணைவே திகையே. 195.
 வேதியே யோமகுண்ட மாம்பள்ளி பாழி
 வியன்மடந்தா பதங்காண்டை முனிவரிருப் பிடமா
 மோதுமிறை * வளவிலீட் டிறப்பாகும் விடங்க
 முகடாமக் கணமுன்றி லின்முனுமுற் றமதாம்
 பாதியா ரோகணஞ்சோ பாணந்தாழ் வாரம்
 படியுமாந் கலனிருக்கை பண்டசா லையதாம்
 காதுசுவர் பித்திகைபல் கணி குறுக்கன் சாலம்
 காலதர் வாதாயனமே சாளரஞ்சா லகமே. 196.
 சாலமுயர் சலதாரை யங்கணந்தும் பாருஞ்
 சாட்டுக்கா மரஞ்சுல்லி * குமுதமுக்கூட் டாய்தம்
 துலமுத்தா னமுமடுப்பாந் கலன்கன்கு பூமி
 சுள்ளையதாந் தக்கசமே சதுர்க்கையதாஞ் சந்து
 மூலமுக்குச் சந்தியின்பேர் கோணமுடுக் காகு
 முச்சந்தி யந்திரிநுந் காடகநாந் சந்தி
 கோலியிடு சுருக்கைகன்ன வாசலின்பேர் புகலே
 குதிரின்பேர் பாடிபா சறையுமுனைப் பதியே. 197.
 † தழிவேதி (பி-ம்)
 * வேங்கைசுற்று (பி-ம்)
 * பகவுடுப்பாம் (பி-ம்)
 * படிசுருக்கு (பி-ம்)
 * விளவிலீட் (பி-ம்)
 * முக்கூட்டுக் குமுதம் (பி-ம்)

பதியுறைபூர் கோழியதாந் கஞ்சிக்கி காஞ்சிப்
 பதியாகும் காளகங்க டாரமாந் கூடல்
 மதுரையாந் காவிரிப்பூம் பட்டினம்பு காராம்
 வஞ்சிகரு ளுர்வேணு வனகெல்லே யாகு
 மிதுலேவிதே கைப்பெயராந் கோசலேசா கேதம்
 விரிதையயோத் தியின்பேரா மவந்திபுஞ்சை யாகு
 நதியினவி முத்தம்வா ரணவாசி வார
 ணசிகா சிப்பெயர்சிந் களமீழ் நகரே. 198.
 நகர்க்கூலம் பீடிகையந் காடியாவ ணமா
 நவீந்நகெடுந் தெருமன்ற மார்க்கதிய மமுமாம்
 * வகுத்தகுறத் தெருமறுகாம் பக்கணஞ்சி ரேணி
 வாடைபூ ரியஞ்சேடி தெருஞெள்ள விதி
 புகுத்தவா பீனம்பே சனமாகும் பத்தும்
 பொதுவீதிப் பேர்சென்டு வையாளி வெளியே
 யகற்றுகு முற்றமவை புரவிலட்ட நான்கா
 மடருத்தான் பூழிபொடி புழுதியின் பேர்த் தரமே. 199.
 தரணிஞன்று குவடுவரை பதலைகஞ் சயிலந்
 தாணுமா திரம்விலங்கல் விண்ணசையஞ் சிமைய
 மிரவிபொருப் படுக்கல்பூ தாருசாரல் பொச்சை
 யிறம்புருதும் பொறைதிகிரி சுரும்புபொருட் டசல
 மரிசுகரம் பிறங்கல்வெற்புச் சுகிரிசிலை நாக
 மத்திரித ராதரஞ்சி லோச்சயம்பே தண்டந்
 கிரிதடக்குத் தரம்பொங்கர் மந்தரங்கந் பறம்பு
 கேளிதங்கல் லகநவிரந் கனதரமோ திமமே. 200.
 * வகிர்த்த (பி-ம்)

ஓதிபருப் பதம்பீரஞ் சிலம்புபொறை விசைய
 *மோங்கல்பொற்றை கோத்திரிசி ராவணமே பீலி
 பாதவமென் றறுபதுமே மலையின்பே ரறையே
 பாறையின்பேர் கோடுகொடு முடிக்கூட்டு சிகர
 மீதுயர்ந்த குவடைந்து மலையி னுச்சிப் பேராம்
 விவரமுழை முடுக்கர்விடர் கந்தரமே நிருஞ்சம்
 பேதமுழைஞ் சிலங்குக்கைப்பே ரறையின்பேர் *முழைஞ்சு
 பிலமுமா மதன்வாச னுழைசுருந் கையுமே. 201.
 சுருங்குதடஞ் சாரல்வா ரஞ்சானு நிடம்பஞ்
 சொன்னமலைப் பக்கமதாந் கற்பாழி பொறையே
 கரண்டைதுறு கல்லாகும் வலஞ்சிலைக் லுபலந்
 கனசிரா வணஞ்சைய முலந்திரண்ட கல்லா
 முரம்புபரல் பருக்கையதாந் குவைதிடறு திட்டை
 மோசெவல் மேடுகுப் பை திடர்படரே வண்பால்
 விரிந்தகுலா லவலொதுங்கல் பதுக்கையுமேட் டின்பேர்
 விடர்விட்பு கமர்மூன்று நிலம்பிளந்த வடுவே. 202.
 வடமலையின் மலைதேவா வயந்துருவா ரூட
 மந்தரமுத் தாகிரிபொன் மலையென்று மலையே
 கெடுமலையு மேருவின்பேர் வெள்ளிமலை கயிலை
 ிண்டசயி லாதிவிசை யாத்தம்பே தண்டந்
 கடதவா கிரியிரச தாசலஞ்சி வாத்திரி
 கயிலாச கிரிப்பேர்தென் மலைபொதிகை மலைய
 மடர்பொதிசந் தனகிரிதாம் பிரபேதி தமிழ்வேற்
 பகத்தியா சலந்தென்றந் கிரிபொதிய மலையே. 203.
 * மோங்கல்பொறை (பி-ம்) * முரஞ்சு (பி-ம்)

ஐ-லியஸ் ஸீஸர்

[ஓர் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகம்]

[656-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அங்கம் 4 களம் 3.

ப்ரூட்டஸ்:—நீ ஏசறவுகொள்ளற்குரிய தொன்றை
 முன்னரே செய்திருக்கின்றனை. (1) நீ யுறுத்தும்
 பயங்களில், காஸ்வியஸ், அஞ்சுவதற்கொன்று
 மில்லை. வாய்மையின் வலியு படைக்கலம்தாங்கியிருக்
 கின்றேனாதலின், வீணையுலவும் காற்றைப்போல்
 என்னைக் கடந்துசெல்கின்ற அவைகளை யான்
 மதிக்கின்றே னல்லேன். (2) பொன் சில வேண்டி
 நான் உன்பா லனுப்பினேன்; நீ மறுத்துவிட்டாய்-
 திரெறியிற் பொருள்செய்ய நானே ஒன்றந்
 கூடியவ னல்லன். தெய்வசாக்ஷியா க யான், உழவர்
 தம் வன்காங்கினின்று அவர் அறப்ப் பொரு
 ளைத் தகாநெறியிற் பறிப்பதனினும் என் இதயத்
 தையே நாணயச்சாலையாக்கி என் இரத்தத்தைப்
 பணமாகச்சொரிந்திடுவேன் (3). என் சைனியத்திற்
 குச் சம்பளம் கொடுப்பதற்காக உன்பால் பணம்
 பெற்றுவருப்படி ஆளனுப்பினேன்; அதனை நீ
 எனக்குக் கொடுக்காமல் மறுத்துவிட்டாய்: காஸ்விய
 யவிற்கு ஏற்றவொரு காரியமே அது! மற்ற,
 கேயஸ் காஸ்வியவிற்கு நான் அவ்வண்ணம் எதிர்
 மாற்றத் தந்திருப்பேனே! (4). தன் நண்பர்க்குக்
 காட்டாமல், இவ்வளவு துரோகமுடைய காசு
 னைப் பூட்டிக்கொள்வதோர் பேராசையுடையவனுப்
 மார்க்கஸ் ப்ரூட்டஸ் ஆகுங்கால், தெய்வங்கான்,
 உங்கள் இடியேறுகையெல்லாம் ஆயத்தமாய்

(1) “எனக்கு உன்பால் இருக்கும் அன்பினில் நீ அளவு
 கடந்த நம்பிக்கை வைத்திருப்பதாற்றான், என்னை இப்
 படி நித்தித்துக் கோபமூட்டத் துணிகின்றாய். ஆயினும்,
 என்பொறுமையும் தளர்ந்து நாணுனைக் கொன்றுவிட்
 தேரிடம் என்பதை மறவாதே, பிறகு, “ஐயோ பொறு
 மையிழந்து உன்னைக் கொன்றேனே, என்று நான் மனம்
 வருந்த நேரலாமாயினும் நீ இழந்த உயிரைப் பெறமாட்
 டாய். ஆகையால், என்னை இன்னமும் அவமதித்துக்
 கோபமூட்டாதே” என்று சொன்ன காஸ்வியஸ்ஸைப்
 பின்னும் அவமதித்து, “ஐ, போ! இனித்தான் நாணி
 வருந்துதற்குரிய ஒன்றைச் செய்வதற்கிருப்பவன்போல்
 பேசுகின்றாயே. இவஞ்சுக்கள் வாங்கியதற்கு நீ இப்பொ
 முது வருந்தவேண்டியவனு யிருக்கின்றாய் என்பதை என்
 மறக்கின்றனை” என்று ப்ரூட்டஸ் மீண்டும் இடித்துரைக்
 கின்றான்.

(2) அவைகளை—நீ உறுத்தும் பயங்களை.

(6) உன்னைப்போல் தகாதபடி யெல்லாம் பொருள்
 கூட்டப்பார்ப்பதைக் காட்டிலும் நான் மாற்பைப் பிளந்து
 கொண்ட சாலேன்—என்பது பொருள்.

(4) நீ கேட்டால் நான் மறுத்திருக்கமாட்டேன்—என்
 பது பொருள்.

(5) ப்ரூட்டஸ் தன்னையே இவ்வண்ணம் படர்க்கையில்
 பேசிக்கொள்கின்றான். “நாஸிவ்வாறு உனக்குப் பணம்
 கொடுத்துதவாமற் போவேனாயின், என் தலையில் இடி
 விழட்டும்” —என்பது பொருள்.

வைத்திருந்து அவனைச் சின்னபின்னமாய்ச் சிதைத் தெறியுங்கள் (5).

காஸ்யியஸ்:—நானுனக்கு மறுக்கவில்லையே.

ப்ருட்டஸ்:—மறுக்கத்தான் மறுத்தாய் நீ.

காஸ்யியஸ்:—நான் மறுக்கவேயில்லை; என் மறு மொழியை உனக்குக் கொணர்ந்தவன் முழுமுடனே.—ப்ருட்டஸ் என் மார்பினைப் பிளந்துவிட்டான் (6) நண்பனொருவன் தன் நண்பனது தவறுகளைப் பொறுத்தல் வேண்டும். மற்று, நீயோ, ப்ருட்டஸ், இருப்பதனினு மதிக்கே என்னுடையவைகளை ஆக்குகின்றாய் (7).

ப்ருட்டஸ்:—அவைகளை நீ என்மீது பயில்கின்றவரையில் நானது செய்கின்றேன் அல்லவே (8)

காஸ்யியஸ்:—நீ யென்னை நேசிக்கின்றாயல்ல (9).

ப்ருட்டஸ்:—உன் குற்றங்களை நான் விரும்புகின்றேனல்லவே (10).

காஸ்யியஸ்:—நேயமுடைய தன்கள் அத்தகைய குற்றங்களை ஒருபோதும் காண இயலாது (11).

ப்ருட்டஸ்:—உயரிய ஒலிப்பஸ் மலையெனப் பெரிய தாய்த் தோன்றினும் இச்சகன் கண்களே அவைகளைக் காண்கிலாதன (12).

காஸ்யியஸ்:—வருக ஆண்டனி, இள ஆக்டேவியஸ் நீயும் வருக, காஸ்யியஸ்வின் மீதே உங்கள் பழியைத் தீர்த்துக்கொள்ளுங்கள்; ஏனெனில், காஸ்யியஸ் இவ்வுலகத்தைச் சலித்திருக்கிறான்: அவன் அன்புவைத்த வொருவனும் பகைக்கலாகவும்தான் மைத்துனனல்ல அவமதித் தெதிர்க்கத் துணியலாகவும், அவன் குற்றங்களெல்லாம் உற்றநோக்கி, குறிப்புப்புத்தகத்தில் பொறித்துவைத்து, கற்று, பின் என் முகத்திலே விட்டெறிய மனப்பாடம் செய்யலாகவும் (13).....ஐயகோ! கண்ணின் மூலது தீர்க்குமொரு வீர்தான் வல்லவனாயிருக்கின்றேன். (14).—இதோ என் கத்தி, இதோ என் வெறும் மார்பு; அதனுள், பொன்னிலும், விலையுயர்ந்து தனதன் நிதியிலும் அரியவோர் இதயம் இருக்கின்றது. நீ ஒரு உரோமனு யிருப்பதாயின் அதனை இன்றே எடுத்துக்கொள் (15). நினக்குப் பொன்னினை மறுத்த யான் என்னிதயத்தை நகின் நேன். வீஸரை நீ குத்தியது போன்றே என்னை யும் குத்திவிடு. ஏனெனில், நீ யவனை மிகுதியும் பகைத்தபோதும், காஸ்யியஸை நீ எக்காலும் நேசித்ததைக் காட்டிலும், அதிகம் நேசித்திருந்தனை என்பதறிவேன் (16).

ப்ருட்டஸ்:—உன் வாளினை வள்ளுறையில் சேர்த்து விடு. வெஞ்சினங் கொள்வதற்கு நீ வேறு வேளை தேடிக்கொள். அப்பொழுததற்கு இடம் கிடைக்கும் (17). நீ, என்செயினும் செய்க; கோபத்திற் காளாகியே செய்கின்றாய் என்பதன்றிக் கருத்து வைத் தென்னை அவமதிக்கின்றாய் என்று கொள்ளேன். ஓ, காஸ்யியஸ், கோபத்தைச் சமக்குந் தன் மையில் சிசிமுக்கில்லையெனைய வொரு பசுவின் பிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றாய் நீ (18). அக்கல், மிகவும் வலிந்து துண்டினால் விரைந்தோர் பொறிகாட்டி மீண்டு முடனே குளிர்ந்துவிடுகின்றது.

காஸ்யியஸ்:—தயாமும் சினத்தொடு கதிக்கும் இரத்தமும் தன்புறுத்தி அலைக்கழிக்குகால், தன் ப்ருட்டஸிற்குக் களிப்பும் கிரிப்பும் ஆவதற்கோ காஸ்யியஸ் வாழ்த்திருந்தான் (19).

ப்ருட்டஸ்:—நானதனைப் பேசியபோது, நானுந்தான் சினத்தொடு கதித்திருந்தேன் (20).

காஸ்யியஸ்:—அவ்வளவேனும் ஒவ்வுகின்றாயோ? உன் கரத்தினை அளித்திடு (21).

ப்ருட்டஸ்:—என் இதயத்தையும் அளிக்கின்றேன்.

காஸ்யியஸ்:—ஓ! ப்ருட்டஸ்

ப்ருட்டஸ்:—என்ன விது? [உள்ளே ஒலிக்கின்றது.]

(6) இது, இடையிலே காஸ்யியஸ் தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டது.

(7) நண்பன்பால் பிழைகண்டவிடத்தும் அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ளல் நடப்பிற்குமாகும். நீயோ என் தவறுகளைப் பொறுக்காதது மன்றி, இருப்பதனினும் அதிகமாகப் பாராட்டுகின்றாயே—என்பது பொருள்.

(8) நீ எனக்கே பிழையிழைக்கப் புகுகின்றவரையில் நான் உன் குற்றங்களைப் பெரிதாக ஒன்றும் பாராட்டாமல் விட்டிருந்தேன், இனிச்சுமாவிரேன்—என்பது பொருள்.

(9) & (10) “என்பால் உனக்கு நேயமென்பதிருக்குமாயின் இப்படிஎன்னை நீ ஏசமாட்டாய்” என்றான் காஸ்யியஸ். அதற்குப் ப்ருட்டஸ், “உன்னை நேசிக்கின்றேனோ அவ்வேளே அதுவேறுவிடயம். உன் குற்றங்களைக் குணங்களாகக் கொண்டாடி உன்னை யான் உவக்கமாட்டேன்” என வெறுத்து மொழிகின்றான்.

(11) என்பால் உனக்கு நேயம் உண்டாயின் என் குற்றங்களைக் கண்டிருக்க மாட்டாய். அஃதின்கையால் என்பால் சில குற்றங்கள் உன் கண்களுக்குத் தென்படுகின்றனபோலும்—என்பது பொருள்.

(12) இச்சகன்—முகஸ்துதி செய்யவன். அவைகளை அக்குற்றங்களே. “இச்சகம் பேசி நானுன்னை உவப்பித்து வாழவேண்டியவனாயிருந்தாலன்றோ, உன் குற்றங்களைக் காணாமல் நானென் கண்களை மூடிக்கொள்ளவேண்டும்” என்பது பொருள்.

(13) இப்படியெல்லாம் நேர்த்தியின் காளினி உயிர் வாழ்வானேன். ஆண்டனியே, ஆக்டேவியஸ்ஸே, இப்பொழுது வந்தென்னைக் கொன்று உங்கள் பகையை முடித்துக்கொள்ளுங்கள்; நானு மிவ்வுலகத்தை வெறுத்துக் கிடக்கின்றேன்.

தன்னைப் படர்க்கையில் வைத்துப்பேசுவந்த வாக்கியம் பிறகு அவனை அறியாமலே தன்மையில் மாறுவது காஸ்யியஸின் மனம் கலங்கியிருந்ததால் நேர்த்தவோர் குழப்பம்.

(14) இந்நிலையில் என்னுயிரைப் போக்கிக்கொள்ளத் தைரியம் இல்லாமல் வீணே அழுதுகொண்டிருக்கின்றேனே—என்பது பொருள்.

(15) தனதன் - குபேரன்; இவனுக்கு நேரான கிரேக்கர் தெய்வம் Pluto முதலானவ் உரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

(16) வீஸரை நீ கொன்றாயினும் என்னிலும் நீ அவனை எப்பொழுதும் நேசித்திருந்தனை. ஆதலின் அவனைக் குத்தியதுபோலவோ, என்னையும் குத்திவிடு—என்பது பொருள்.

(17) என்னெதிரே உன் கோபத்தைக் காட்டுவதற்கு பயனில்லை. வேறெவருடனேனும் கோபங்கொள்வாயின், அது செல்லலாம். அவனும் உன்னைக்கோபித்து எதிர்க்கலாம். நானோ அது செய்யேன்—என்பது பொருள்.

(18) சாந்தகுணத்தில் தன்னை யோர் பசுவிற்கு நிகராப் ப்ருட்டஸ் கூறிக்கொள்கின்றான். பசுவிற்குக் கோபம் வராது. வந்ததாயினும் சிசிமுக்கி கல்லில் தீப்பொறி தோன்றுவதுபோல் வெகு விரைவில் மறைந்துவிடும், என்று இவ்வுவமையை அடுத்த வாக்கியத்தில் விரித்து உரைக்கின்றான்.

(19) காணிப்படி வருத்தமும் வஞ்சினமுக்கொண்டு உழலும்போது என்னை மதியாமல் நீ பரிகசம் செய்துகிரித்து நடத்தும்படி ஆயிற்றே—என்பது பொருள்.

(20) இனியும் காஸ்யியஸ்ஸைக் கோபமூட்டுவது தக்க தன்மையுடைய ப்ருட்டஸ், மெல்ல, சமாதானம் செய்யத் தலைப்படுகின்றான். நானுன்னைப் பரிசுசித்தும் அவமதித்தும் பேசியபோது, வெளிக்குத் தோன்றுவல்லவையினும், உண்மையில் நானுந்தான் கோபத்தால் மதிமறந்து இருந்தேன்—இல்லையேல் அவ்வாறு செய்திருக்கமாட்டேன்—என்பது கருத்து.

(21) எனின், உன் நடப்பினை யான் இழக்கவில்லை என்பதற் கடையாளமாக உன் கையை யான்பற்றக் கொடு—என்பது பொருள்.

முருகன் போற்றி மாலை

[587-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

மன்றல்கொளமுத சீத
மந்தரத்தெழுந்தோர் தம்மை
அன்றான் படையா லட்ட
அரகர முருகா போற்றி.

மாவலங் கொண்ட முட்டான்
வாண்கிறைச் சூட்டு மோட்டுச்
சேவலைக் கொடியாய்க் கொண்ட
சிவசிவ முருகா போற்றி.

பொருதிறல் வீரர் தம்மைப்
பூதரை வாரிப் புக்க
திருநெடுந் தேரை வாங்கும்
சிவசிவ முருகா போற்றி.

வாரணத் தரியும் செங்கை
வாரணத் தரியும் கஞ்சத்
தாரணத் தயனும் போற்றும்
அரகர முருகா போற்றி.

சக்கரப் புள்ளாய் வந்த
தாவினாச் சூரன் மாயம்
அக்கன மழித்த வீரா
அரகர முருகா போற்றி.

மேவரு விபுத ரோடு
வெஞ்சிறை யிருந்து நொந்த
தேவர்கோன் மகனை மீட்ட
சிவசிவ முருகா போற்றி.

ஐவகைப் பூத மாகி
யவுணர்கோனாடல் வெம்போர்
செய்வகை குறித்த நீக்கும்
சிவசிவ முருகா போற்றி.

சீரலை வாயின் மேலைத்
திசைமுகன் வானோர் போற்ற
ஆரூன் சுரர் திருந்த
அரகர முருகா போற்றி.

மருட்பெரு வடிவங் காட்டி
வலியுபேர் செய்தோன் காண
அருட்பெரு வடிவங் காட்டி
அரகர முருகா போற்றி.

கருப்பரங் கடிய நோற்ற
கலைமுனி சிறுவர்க் கோதித்
திருப்பரங் குன்று போந்த
சிவசிவ முருகா போற்றி.

காய்சின மாறி நின்ற
கண்ணங் களித்த சூரன்
தீநெயி னுருகச் செய்த
சிவசிவ முருகா போற்றி.

கற்பக நாட னின்ற
கற்பகப் பிடிய னான
அற்பகங் குளிர வேட்ட
அரகர முருகா போற்றி.

நன்னல வடிவங் கண்டு
நைந்தன னிற்குங் காலை
அன்னவ னறிவை மாற்று
மரகர முருகா போற்றி.

மூவர்தம் பதியி லேற
முனிவர்தம் மகிழ்வி னேறத்
தேவரின் குடியி லேற்றஞ்
சிவசிவ முருகா போற்றி.

மேவல னிருள்போற் றுக்க
மிகப்பயந் தோல மிட்ட
தேவர்க ளச்சர் தீர்த்த
சிவசிவ முருகா போற்றி.

செம்மையா யுயிர்கள் வாழச்
சேனாயர் கந்த வெற்பில்
அம்மையோ டினிது வாழு
மரகர முருகா போற்றி.

மாக்கட ணடுவ னாக
மாவருக் கொண்ட சூரன்
ஆக்கையை யயிலாற் றே
மரகர முருகா போற்றி.

அல்லல்தீர் விரதம் நோற்ற
வரசனுக் கரசி னோடு
செல்வமுஞ் சிறப்பு மீந்த
சிவசிவ முருகா போற்றி.

உருகெழு விரண்டு கூறும்
பறவையா யுருத்துச் செல்லத்
தெருள்கெழு வருளி னோக்கும்
சிவசிவ முருகா போற்றி.

வீரரை வீரர் கோனை
வேந்தற்குத் துணைவ ராக
ஆரூண் முறையிற் றாண்டும்
அரகர முருகா போற்றி.

வடிவறு மயிலைக் கூவி
மறைமுடி யறித நேற்ற
அடியினை தாங்கு கென்ற
அரகர முருகா போற்றி.

வெள்ளினாள் விரதந் தன்னை
விதிமுறை நோற்ற போர்க்குத்
தெள்ளிய செல்வ மீயும்
சிவசிவ முருகா போற்றி.

உளமுற வாண்டு முந்நான்
கோதுகார்த் திகைநா னேற்றார்
களிலாப் பேறு நக்கு
மகா முருகா போற்றி. 67.

அருந்துலை மதிமுற் பக்க
மாறுநான் கோற்ற பேர்க்குத்
திருந்திய வாங்க ளீயும்
சிவசிவ முருகா போற்றி. 68.

மான்றா வளர்ந்த வள்ளி
மணநல முனிவன் கூற
ஆன்றபேராளிற் போந்த
அரகா முருகா போற்றி. 69.

பூந்தினைப் புனத்தைப் போற்றும்
பூங்கொடி புடைபோய்ப் பூவாய்ச்
சேர்ந்தெனை மணப்பா யென்ற
சிவசிவ முருகா போற்றி 70.

வீங்குதோ ளெயினர் சூழ
வெற்பினுக் கரையன் மேவ
ஆங்கொரு வேங்கை யான
அரகா முருகா போற்றி 71.

மையலுற் றிரங்கி ஞான
வரம்புணர் விருத்த சைவத்
தெய்வத் வேடங் கொண்ட
சிவசிவ முருகா போற்றி 72.

மலர்வனம்

வாழியின் பெய் வீழ்கை.

அன்புகெழுமிய பொன்னையாளொரு செல்வத்
தலைமகள் தன் காதலன் என்புருக அணைக்குமாறு
புரிந்ததோர் அருஞ்செயற் சூழ்ச்சியை அவளே தன்
தோழிக்கு உரைக்கின்ற வாய்மையைக் கவித்தொகை
யுட்கேட்க நண்பர்கள் வம்பின்—

கயமல ருண்கண்ணை யாணு யொருவன்
வயமா னடித்தேர்வான் போலத் தொடைமாண்ட
கண்ணியன் வில்லன் வருமென்னை நோக்குபு
முன்னத்திற் காட்டுத லல்லது தானுற்ற
நோயுரைக் கல்லான் பெயருமற் பன்னாறும்
பாயல் பெறேனன் படர்கூர் தவன்வயிற்
சேயென்மன் யானுத் தயமுழப்பே னுயிடைக்
கண்ணின்று கூறுத லாற்றி னவனாயிற்
பெண்ணன் றுரைத்த எமக்காயி னின்னது உங்
காணன் கழித்து முண்டென் றெருநாளென்
றேனென்கிழ புற்ற தயாரார் றுணிந்தோர்
நானின்மை செய்தே னுறுதுதாலேன
லினக்கிளி யாங்கடித் தோம்பும் புனத்தய
லாசலூர் தாட வொருநான்று வந்தானே
யைய சிறிதென்னை பூக்கி யெனக்கூறத்
தையா னன்றென் றவனுக்கக் கைநெகிழ்பு
பொய்யாக விழ்ந்தே னவன்மார்பின் வாயாச்செத்
தொய்யென வாங்கெயெடுத்தென் கொண்டான்மேன்
மெய்யறிபா தேன்போற் கிடத்தேன்மன் னுயிடை
மெய்யறித் தேற்றெழுவே னுயின்மற் றெய்யென
வொண்குழாய் செல்கெனக் கூறி விடும்பணி
னின்க ளுடைய னவன்.

[குளத்தில் பூக்கின்ற லீல மலர் போன்ற மையுண்ட கண்
னை உடைய என் தோழியே, கேள்—வலிமை வாய்ந்த

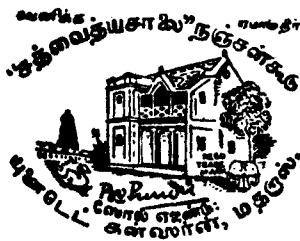
யானை முதலிய விலங்குகளின் அடிச்சுவடைத் தேவொன்
போல், கட்டுவதற்குரிய கண்ணியையும் வில்லையும் உடை
யவனாய் வருவதும், வந்துஎன்னைப் பார்த்துத் தான் அடை
ந்த காதல்கோையைக் குறிப்பாலே நான் உணரக் காட்டுவ
தன்றி வாயால் உரைக்கலாற்றலையும் போவதுமாகிப் பல
நாள் கழித்தான். அது கண்டு, அவனிடத்திற் அதிகம் உற
வில்லாத நானும், அவன் என்செய்கின்றானென்னும் நினை
வு மிகுத்துத் துயில் பெறேனாய் வருத்தத்திலே விழுந்து அழு
ந்துவேன். அவனோ வெனின் தன் குறையை என் முன்
உரைக்காமல் நாடோறும் கழிகின்றான்; 'நானே எனின்,
நின் வருத்தத்திற்கு நானும் வருத்தினேன்' என்று கூறு
வது பெண் தன்மையன்று. இப்படியிருக்க, இந்நிலையின்
உண்மையை ஆராயாமல் இறந்து விடுவானோ என்றருளி
இடையிலே ஒருநாள் என் தோள்கள் மெலிந்து, துணி
யத்தகாத தொன்மைத் துணிந்து நானில்லாத காரி
யத்தைச் செய்துவிட்டேன். அது யாதெனில், நரிய நுதலை
புடையவளே தேன்-தினைப்புனத்தில் கிளிக்கூட்டம் இறங்
காமல் யான் காத்திருந்த இடத்திற் கயலில் இட்டவொரு ஊ
ஞ்சலில் நான் ஏறி ஆடிக்கொண்டிருந்தபோது ஒருநாள்
அவன் அங்குவர, "ஐயனே, சிறிதுபொழுது என்னை ஊஞ்ச
லாட்டுவாயாக" என்று சொல்ல அவனும் அதற்கு உடன்
பட்டு, "பெண்ணே நீ கூறியது நன்று" என்று ஊசலாட்ட
வும், நான் கைநெகிழ்ந்து வீழ்ந்தேனென்று அவன் கரு
தும்படி பொய்யாக அவன் மார்பின் கண் வீழ்ந்தேன்.
அதனை அவன் உண்மையாக எண்ணி அப்பொழுதே என்னை
விரைய எடுத்து அணைத்துக் கொண்டான். யான் மயக்கம்
நீக்கி எழுந்திருப்பேனாயின், பின் பிறாறித்து என்னைப்
பழிப்பார் என்ற கண்ணோட்டத்தாலே, "ஒன்னுழாய் நீ
போ" என்று போக்கிவிடுக குணத்தினன் ஆதலின், மெய்ம்
மறந்தவன்போலவே நான் நெடுநேரம் கிடத்தேன்—பார்].

மடக்கொடி நல்லாள், கண்ணோட்டமுடைய காத
லன்றன் இதயத்தினகத்தேபோல் புறத்தும் இனி
வருங் காலமெல்லாம் நனிவளர்க.

ஆயுர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

பானிக்குகள் :

ச்யாவனப்பாச
ஜீவஸுபா
பாதாமி லேகியம்
தக்வந்தரி லேகியம்

தைலங்கள் :

அமிர்தாமலக
பிருங்காமலக
ஸுபுதுமா
ஹிமஸாகர

"பாலஸுபா" குழந்தைகளுக்குச் சிறந்த பானிக் (ரூபா 1-0-0)

காஸ்ட்ராலக்ஸ் : சுத்தம் செய்து மூலிகை சேர்ந்த ஆமணக்கெண்ணெய் (6 அவுன்ஸ் 8 அணு)

ஸ்ப்ளீவரால் : குழந்தை கட்டிக்கும், ஜ்வரக் கட்டிக்கும் (ரூபா 2-0-0)

சூகர் கஸ்தூரி மாத்திரை, (அணு 4) கோரோஜனை மாத்திரை, (அணு 6) பால சஞ்சீவினி (அணு 4)

மடல்யாவனப்பாசா மடல்பிருங்காமலகதைலம் கோரோஜனை மாத்திரை

"நட்சுசன்குபேஸ்போடி"

சுதுாரணம்-யாக்கேட் (சுசுதுர் சேஷுணது) I.D. 61, மேடிகேட்ட-டப்பி

(தபால் பில்லையுடன் விநிக்ரு எழுதவும், அட்வான்ஸுடன் ஆர்டர் செய்யவும்.)

சென்னைத் தமிழ் லெக்ஸிகன் பதிப்பாளியர் திருவாளர் S. வையாபுரிப் பிள்ளையவர்களால்

பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்கள்

தமிழகராதி ஆதார நூற்றொகுதி

நாம தீப நிகண்டு.

நிகண்டுகளின் வரலாறு, ஆசிரியரது காலம், நூலின்
நயங்கள், முதலியன அடங்கிய சிறந்த முன்னுரை
கொண்டது. பொருட் பெயர்களை விளக்கக் கூறும்
செவ்விய உரைபாடமுள்ளது. நூலின்கண் வந்துள்ள
பொருட்பெயர்களைத்தையும் முற்ற வுணர்த்தும்
அனுபந்தம் பெற்றது. சுமார் 12000 சொற்கள்
கொண்ட சிற்றகராதியாக உதவுந் தகையது.

விலை ரூபா 2 0-0

அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு.

சிறந்த ஒரு சொற் பல்பொருள் நிகண்டு. நிகண்டு
களின் வரலாற்றினை விளக்கும் விரிந்த முன்னுரை
யுடன் கூடியது. சொல்லின் பொருள்களை யெளிதா
கத் தெரித்துகொள்வதற்குப் பலபொருளொருசொல்
லகராதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா 1-4-0

கம்பராமாயணம்—உயுத்தகாண்டம்.

முதல் மூன்று படலங்கள்: பல எட்டுப் பிரதிகளை
ஒப்புசோக்கித் திருத்தியது; பாடபேதங்களைத்துத்
கொடுக்கப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-6-0

திருக்குறள்.

மூலமும் சோந்திற் பகராதியும் விஷய ஒப்புத்துறும்
(வா. மார்க்க சகாயம் செட்டியார் பதிப்பு)

சிறந்தக்கமான இப்பதிப்பில் அட்டவணக்கு மாத்
திரம் 800 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திரு
க் குறளைப் படித்து ஆராய விரும்புவார்க்கு இவ்வட்ட
வணை மிகவும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புக்குறள்களைச்
சேர்த்துப் பதிப்பாளியர் அளித்துள்ளது மாணுக்கருக்
குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமை
பயின்று பார்த்தாலன்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது சலப
மன்று. விலை அணு 0-12 0

கலாநிலயம் ஆபீஸ், வேளாளர் தெரு, புரணை, சென்னை.

ANCIENT JAFFNA

MUDALIAR C. RASANAYAGAM C.C.S.

An authentic history of North Ceylon, Particularly of Jaffna
based on archeological Epigraphic and linguistic researches
is stated here in a connected manner from ancient times up
to the occupation of the Island by the European Professor.
S. Krishnasamy Iyengar has given an appreciative foreword.

PRICE Rs. 5-8-0.

KALANILAYAM

PURASAWALKAM

VEPERY, MADRAS.

எமாங்கத்திளவாசன்

ஸ்ரீமான் T. N. சேஷாசல ஐயர் B.A., B.L.,

எழுதியவார்

செந்தமிழ்க்காதை.

கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரணைபாக்கம், சென்னை. விலை ரூ. 1-0-0

கலாநிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வாலயம்.

தலையங்கங்கள்:—அறியாமை வேண்டப்படும் 4. சயநலச் சோதனை 8. விஷயத்திற்கேற்ற விளம்பரம். முயலுக்கு முயல் வேண்டா. விளம்பரத்தில் வெட்கக்கேடு. கல்லாத பேர்களை நல்லவர்கள் 3. நாணத்தால் ஸ்வர்த்திரம். வாலின் நீளம். பெருமையின் பெருமை... முதலிய கட்டுரைகள் ஐம்பது. உலகியலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) அயோத்தியா காண்டம் முதலிரண்டு படலங்களின் விளக்க ஆராய்ச்சி அரசியலுக்குரிய அறங்களில் திருவள்ளுவர் வேத வியாசர் முதலானோர்க்கும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமான் சோமசுந்தர பாரதியார் வரைந்தன, 'தசரதன் குறையும் கைகேசி நிறையும்' என்னும் நூலிற்குரிய பொருளுள் முடிவும் கம்பருடைய கருத்திற் கொள்வாதன வென்று 25-கட்டுரைகளில் வாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறுந்தொகை:—(K. இராமரத்தம் ஐயர், B. A.) புத்தகமாய் இப்பொழுது கிடைக்காத இச்சங்கநூல் செய்யுள் நானூறும் விளக்கமான உரையுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் அறுபத்துநான்கு கலைகளையறிந்து கையாண்ட பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இலங்கிப்பாவை:—(T. S. நடராஜபிள்ளை, B. A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவர் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தமிழி எழுதிய கதை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தமிழி, நடத்தை, உணவுநாட்டம், அழகை, சிரிப்பு, தன்னெடுப்பு, தன்னெடுக்கம், புணர்ச்சி, இணை விழைச்சி, வினையாட்டு முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாடம்:—விஸ்வபாரதம் கிருஷ்ணன் தூதுச் சருக்கமும், அஷ்டப்பிரபந்தமும் போதிப்பதுடன், புணரிலக்கணம் முழுவதும் தெற்றென விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்:—K. இராஜகோபாலா சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-வது பத்தி 6-ம் தசகம் வரையிலும்.

இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், ஆச்சரிய சூடாமணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், எஸ்பந்திகாரக் கானல்வரியை அழகுற விளக்கிய 'மாதவி மாதவம்' என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டபுராண ஹாஸ்யப் பாடல்களும், நாயன்மார் சரித்திர உண்மைப்போன்ற பல கட்டுரைகளும் நிறைந்தன.

1931-வது வருடம் 4-வது வாலயம்.

தலையங்கம்:—அகமே புறம், வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் 10. உண்மையில் உழல்வார் திறம் 5. மெய்மையை அலமரச் செய்யலாமோ 4. அருமையினு மருமை 4 மறப்பது முறுதியாமே. நள்ளாள் நகை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 50.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) கைகேசி சூழ்வினைப் படலம் முதல் அயோத்தியாகாண்டம் இறுதியாக 50 கட்டுரைகளில் ஆராயப்பெற்றிருக்கின்றது.

சூளாமணி:—(K. இராமரத்தம் ஐயர், B. A.) இதிகாசம் உரை யெழுதப்பெற்றது இந்நூல், உரையுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாண்டில் ஐந்துது செய்யுள்கள் வந்தன.

யாப்பிலக்கணம்:—உறுப்பியலும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் 64 கலைகளைக் கையாண்ட பெருமை விரிவாக வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆண்டாள்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டாள் பிறப்பு, இளமை, கல்வித்திறம், அனுபவம், யௌவனம், மதம், சித்தாந்தம், முத்தி முதலியவைகளின் உண்மை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம், M. A. B. L.) புலன்களின் அமைப்பும், உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றன.

பிலாரோ நாடகம்:—ஆங்கிலப்புவலர் R. B. Sheridan எழுதிய நாடக மொழிபெயர்ப்பு.

நவராத்திரி நாடகம்:—(K. N. சுந்தரேசன், B. A. Hons) ஓர் நவீன நாடகம்.

சிதம்பர தேவர் சரிதம்:—(Dr. V. S. அருணாசலம் பிள்ளை) முத்தியில் மனம் வைத்து உலகத்தில் விவகரிப்பார் பெருமையை உட்கொண்ட வேர் நாவல்.

களவியற் காரிகை:—(S. வைபாபுரிப்பிள்ளை, B. A. B. L.) இதுகாறும் அச்சேறாத நூல். அகப்பொரு ளிலக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

கந்தபுராணமும் சங்க நூல்களும்:—(பண்டிதர், திம்மப்பா ஐயர்) கந்தபுராணத்தைச் சங்கநூல்களோடு ஒப்புநோக்கி ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழிரட்டையர், முதலிய கட்டுரைகள் பல. ஒவ்வொரு வாலயத்திற்கும் விலை வருமாறு:— பைண்ட் செய்யாதது ரூ. 7 8 0 காலிகோ கில்ட் பைண்ட் ரூ. 8 8 0 ஆப்பெலர் கில்ட் பைண்ட் ரூ. 9 0 0

இவ்விலையில் தபால் அல்லது இரயில் சாரிஜ் அடங்கவில்லை. இந்தியாவில் உள்ளவர்கள் இரயில்வே பார்ஸல் முறையாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். To Pay போட்டு அனுப்புவோம். ஏதெட்டெனக்களுக்கு மேல் இரயில்வே கட்டணம் ஆகாது. பர்மா, விலோன் இவ்விரண்டு இடங்களுக்கும் ரயிலில் அனுப்பமுடியாத கையால் விலையுடன் தபால் பார்ஸல் சாரிஜ் ரூ. 2-4-0 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். மலேயே, தென்னாப் பிரிக்கா முதலிய நாடுகளில் இருப்பவர் தபால் சாரிஜ் ரூ. 3. சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. பி. யில் அனுப்ப இயலாது. முன்பணம் அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

வர்த்தமானம்

அனுதாபம்

சேன்னையில் மவுண்ட்ரோடில் கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளாகச் சிறந்த முறையில் நடந்து வரும் பி. என். பிரஸ் என்னும் பெயருடைய அச்சுக்கூட முதலாளியான ஸ்ரீமான் C. நடேச முதலியாரவர்கள் செப்டம்பர் மாதம் 5-ந்தேதி யன்று மாறடைப்பு நோயால் எதிர்பாராதபடி காலமான செய்தியை அறிய மிகவும் துயரறுகின்றோம். இவர் நேர்மையான வாழ்க்கை யுடையவர். வயதின் முதுமையுறது ஸ்ரீமான் முதலியாரவர்கள் இவ்வுலகை நீத்துச் சிவபதமேய்த நேர்ந்ததால், வருந்தும் அன்றாது மனைவி மக்கட்கும், மற்றைய சுற்றத்தார்க்கும் எமது அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இறக்குமதி வரி:—அயல்நாடுகளிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வரும் ஜவுளிகளின்மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் காப்புவரியை உயர்த்தும் விஷயமான யோசனை இருந்துவருகின்றது. அதுபற்றி ஜப்பான் அரசாங்கம், அயல்நாட்டு ஜவுளிகளின்மேல் விதிக்கப்படும் காப்பு வரி இனியும் உயர்த்தப்படுமேல் ஜப்பான் வியாபாரத்திற்கு விரோதமான வரியாகுமென்றும், அப்படி உயர்த்துவது இந்தோ ஜப்பான் வியாபார ஒப்பந்தத்திற்கு விரோதமானதென்றும் ஒரு கண்டனத்தைப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பத் தீர்மானித்துள்ளது என்று அயல்நாட்டுச் செய்தி கூறுகின்றது.

வேலைநிறுத்தம்:—லங்காஷையர் நெசவுச் சாலைகளில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களில் 2 லட்சம் பேர் வேலைநிறுத்தம் செய்துநிற்கின்றனர் என்று தெரிகின்றது. சம்பளக் குறைவையும், இதற்கு முன்னர் வேலைநிறுத்தம் நடந்ததில் சிலரை வேலையினின்று தள்ளியதையும் தொழிலாளர்கள் விரும்பவில்லை. இந்த வேலைநிறுத்தம் விஷயமாய்ச் சமஸ்தி ஏற்பாட்டிற்கு முதலாளிகள் முன்வரவில்லை என்று தெரிகின்றது. தெற்கு லங்காஷையரில் இன்னும் சில ஆலைகளில் வேலை நடந்து வருகின்றனவாம்.

பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்:—பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டு அங்கத்தினரும் கன்ஸர்வெட்டிவ் கட்சியைச் சேர்ந்தவருமான மில்லர் K. H. ஹேல் என்பவர் இப்பொழுது பெங்களூரில் தங்கியிருக்கின்றார். அவர் ஒரு பத்திரிகை நிருபரிடம் கூறிய தாவது:—

“இந்திய அரசியல் திருத்தவிஷயமாய் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலையை உள்ளபடி தெரிந்துகொண்டு ஒரு சமஸ்தி முயற்சி செய்யவேண்டுமென்றும் நோக்கத்துடன் நான் இந்தியாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கின்றேன். இந்தியாவின் எண்ணம் சீர்திருத்த விஷயமாய் உறுதியுற்றுள்ளது என்பதை எனது சுற்றுப்பிரயாணத்தால் அறியலானேன். இந்தியாவும் பிரிட்டனும் ஒன்றையொன்று சரியே அறிந்துகொள்ளவில்லை. அதனற்றான் சந்தேகமும் அவநம்பிக்கையும் ஏற்பட்டுள்ளது. அரசியல் நெருக்கடியும் அதனால் விளைந்த கஷ்டமும் இவ் வவகம்பிக்கையற்றான் ஏற்பட்டுள்ளன. தற்காலம் அதிகாரத்திலிருக்கும் கன்ஸர்வேட்டிவ் கட்சியாரிடமிருந்து எந்த முற்போக்கான முறையையும் இந்தியாபெறமுடியாது என்று இந்தியர் எண்ணுவது தவறு.

“இந்தியாவில் ஏற்பட்டுள்ள வகுப்புப் பிணக்கு இந்திய அரசியல் முன்னேற்றத்திற்குரியது அன்று. இந்தியர் தேசிய மனப்பான்மையை வளர்த்து வகுப்புகளை அகற்றவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்தியா பெருமையுடைய முடியும். இந்தியாவில் நடக்கும் சாதாரண இயக்கத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். இந்தியாவில் கிடைக்கக்கூடாத பொருள்களைத்தான்

பிரிட்டனிலிருந்து வாங்கவேண்டும். ஜப்பான் ஜவுளி வியாபாரம் இந்தியாவின் வியாபாரவளர்ச்சிக்கு இடைபூறையாகும். எனவே காப்பு வரி அவசியமே.

“ஒட்டாவாவில் இந்தியாவிற்கும் பிரிட்டனுக்கும் நடக்கும் வியாபார சம்பந்தமாய்ச் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தம் நல்லெண்ணத்தைக்காட்டும் ஒப்பந்தமே. இந்தியர் அந்த ஒப்பந்தத்தால் தமக்கு விளையவருக்கும் நன்மையைப் பூர்ணமாக அறியவில்லை என்று தெரிகின்றது. இந்த ஒப்பந்தம் இந்தியரையும் பிரிட்டிஷரையும் வியாபார நட்பால் இணைத்துவைக்கும் தன்மையது. இந்தநிலையில் பகஷ்காரம் முதலிய செயல்களால் நட்பின் வளர்ச்சி தடைபுறுமாறு இந்தியர் செய்தலாகாது.

சமாதானப்படை:—இங்கிலாந்தில் சிலபாதிரிமார்கள் ஒன்று கூடி, யுத்தம் நடவாமற் செய்வதற்கு ஒரு சமாதானப்படையைத் திரட்டிவருகின்றனர். எங்கெங்கு யுத்தம் நடக்கின்றதோ அங்கு இப்படை சென்று நிராயுதர்களாய்ச் சதயாச்சிறுஹம் செய்யும். இந்தப் படை இப்பொழுது சீனஜப்பான் யுத்தத்தை நிறுத்த முயலும். இப்படையில் இந்தியரும் சேர்ந்தகொள்ள நிறைத்துவர், என்று இங்கிலாந்துச் செய்தி கூறுகின்றது.

இந்தியாவின் பழமை ஆராய்ச்சி:—வங்காள வாசியும் 47 வயது சென்னைவருமான பாபு லலிதமோஹன் கங்குலி என்பவர் 1927-வது வருடம் கால்நடையாக இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள சிற்பம் நாகரிகம் முதலிய சிறப்புகள் வாய்ந்த பாகங்களைக் காணவேண்டிப் பிரயாணமானார். அவர் நேப்பாளம், பூட்டான், காஷ்மீரம், ஐக்கியமாகாணம், மத்தியமாகாணம், குஜராத், கத்தியவார், கராச்சி, ஆமதாபாத், பம்பாய், பூஜி, கோலாப்பூர், ஷோலாப்பூர், பத்ராவதி முதலிய ஊர்களைப் பார்வையிட்டுள்ளாராம். அவர் இதுவரையில் 10295 மைல்கள் நடந்துள்ளார் என்றும் இனி தென்னிந்தியாவில் இராமேச்சரம், கன்யாகுமரி வரையிலுள்ள ஊர்களைப் பார்வையிட்டுச் சென்னைக்கு வந்து வங்காளம் திரும்புவார் என்றும், மிகுதியான சுற்றுப்பிரயாணத்தை முடிக்க இன்னும் இரண்டு வருடங்கள் ஆகுமென்றும், 1934-வது ஆண்டு இறுதியில் இவர் வங்காளம் போய்ச் சேரலாம் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இவரது சுற்றுப் பிரயாண நோக்கம் பண்டை இந்தியா நாகரிகம், ஜனங்களின் பழக்க வழக்கம், முதலியவைகளை ஆராய்தலேயாம். இரயில் பிரயாணம் செய்வதால் ஜனங்களோடு நெருங்கிப்பழக முடியாத கையால் கால்நடையாகச் செல்கின்றாராம்.

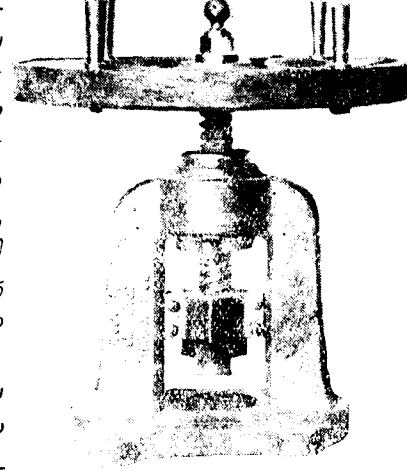
பிரீபாண்டு மார்க்கன் என்னும் ஒரு பெரிய தன வந்தர் அமெரிக்காவில் இருக்கின்றனாராம். அவர் எப்பொழுதும் வேலை செய்துகொண்டிருப்பது வழக்கமாம். அவரைக் காண ஒரு பத்திரிகை நிருபர் சென்றனாராம். அவர் தமக்கு ஒய்வில்லைபென்றும், அவசியம் பார்க்க வேண்டுமெனில் 10 பவுன் கொடுத்தால் மூன்று நிமிஷம்பேசலாம் என்றும் கூறினாராம். பத்திரிகை நிருபர் 10 பவுனைக் கொடுத்து அவரிடம் வீண் வம்பு பேசிக்கொண்டிருந்தாராம். அச்செல்வர் “மூன்று நிமிஷங்கள் கடந்தன, 10 பவுன் நஷ்டமடைந்தீர். இனிச்செல்லலாம்” என்றாராம். அப்பொழுது பத்திரிகை நிருபர் கூறியதாவது:—

‘தங்களை எவரும் கண்டு பேசமுடியாது; அப்படிச் செய்பவர்க்கு நான் 100 பவுன் தருவேன் என்று எனது நண்பர் கூறினார். தங்களைப் பேசியிட்டு வருவதாக அவருக்குச் சொல்லிவந்தேன். பேசியும் விட்டேன். எனக்குப் பத்துப் பவுன் நஷ்டமில்லை. 90 பவுன் இலாபம். நான் இப்பொழுது இப்பொழுது’ என்று சொல்லித் திரும்பி 10 பவுனைப் பெற்றார்.

— சரஸ்வதி பவுண்டரி —

தந்திலிவாசம்:—காஸ்டிங். [Established 1904] [டெலிபோன் நெ:—3002]
96. புளியந் தோப்பு ஹைரோட், பெரம்பூர் பாரக்ஸ், சென்னை.

எம்மிடம் தேர்ச்சிபெற்ற இந்தியத் தொழிலாளர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட ரங்குன் & அமரிக்கன் டைப், ரைஸ்ஷெல்லர்களும், பாலிஷிங் கோன்களும், மூன்று தினுசாயுள்ள சவரன் டை பிரஸுகளும், வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் செய்யும் பிரஸுகளும், பொன் வெள்ளித் தகட் டால்களும், கரும்பால்களில் கல்கத்தா சைஸ்களும், சாதா மூன்று கால் கரும்பால்களும், தண்டவாளச் சுழல்படிகளும், தண்டவாளத் தூண்களும், பலவிதமானத் தண்டவாளக் கிராதிகளும், ஆயில் காஸ் மோட்டார் எஞ்சின்களுக்குத் தேவையாயுள்ள விலிண்டர், வாட்டர் ஜாக்ட்டுக்களும், மற்றத் தனிச் சாமான்களும், எங்கல்பர்க் டைப் நெம் பர் 1, 2, 3, 4, 7 & 8 பால்பேரிங் & சாதா ரைஸ் ஹல்லர்களும், அவைகளுக்குவேண்டிய தனிச் சாமான்களும், தண்டவாள சாதா புல்லி களும், படபாதிப் புல்லிகளும், கிடைக்கும். ஆயில் காஸ் ஸ்டீம் எஞ் சின்களின் லைனரை ரீபோர் செய்தும் புதிய பிஸ்டன் போட்டும் கொடுக்கப்படும்.

முனிவிரபாலிகளுக்குத் தேவையாயுள்ள எலக்ட்ரிக் விளக்குப் போஸ்டுகளும், சாதாரண 1, 2, 3, 4, 5 கிலோயுள்ள லாந்தர் போஸ் டுகளும், வாராவதிக்குப் போடக்கூடிய லாந்தர் போஸ்டுகளும் பிராக்ட் டுக்களும், மேனோல் கலர்களும், திம்மிசுகளும், குப்பைவண்டி இன்டெட் அவுட்லெட் வால்வுசெட்டுகளும், பைப்பு பிட்டிங்ஜிற்கு வேண்டிய தண்டவாளக் குழாய்களும், கப்பிளிங் பைப் & ப்ரான்ச் ரெடியூஸர்களும், தோட்டத்தில் போடக்கூடிய தண்டவாளப் பெஞ்சு கால்களும், பள்ளிக்கூடத்துக்கு வேண்டிய சாதா மடிப் புப் பெஞ்சுகளும் கிடைக்கும்.

மைல்ஸ்டீல் தகட்டினால் செய்த பாயிலர் சிம்னிகள், டாங்குகள், நெல் அலிக்கும் பாய்லர்கள், டிரஸ்கள், வாராவதிகள் இன்னும் பலவிதமான ரிவிட்டு வேலைகள் யாவும் நேர்த்தியாய்த் தயாரித்துக் கொடுக்கின்றோம்.

சார்ஜிகள் மிகவும் சரசம். சூழித்த காலந் தவறுவதில்லை. கேட்லாக்கிற்கு எழுதவும்.

:: அமிர்த சாகரம் ::

தேக பலத்தையும், ஞாபகவிருத்தியையும், பும்ஸத் வத்தையும், கொடுப்பதில் எங்கள்

அமிர்தாந்ணவ லேகியம்

அமிர்தசாகரம் போன்றது. மேலும், நீடித்த தலைவி, மண்டை இடி, மாப்பு வலி, தேகச் சூடு முதலிய வியாதி களைக் கரஸ்தயாகக் கண்டிக்கும். 20-தோலா லேகியம் கொண்ட டப்பி 1-க்கு ரூபா 2.

இலும்! ஆரோக்கிய கிரந்தம் இலும்! கேட்போருக்கு இனமாகவும், தபாற்செல வில்லாமலும் அனுப்பப்படும்.

ஆதங்க நிக்ரஹ ஓளஷதாலையம், 26, பிராட்வே, மதராஸ்.

கற்பக மலர் (சிறு கதைகள்)

(ஆசிரியர் - சகோதரி வி. பாலம்மாள்)

மலர் 1 - விருந்தில் விலங்கு - விலை அனா 3.
மலர் 2 - அவள் இஷ்டம் - விலை அனா 3.
ஏழா ஸ்டாம்புக்கு 2-புத்தகங்கள் அனுப்பப்படும்.
புரீமதீ பிரசுராலயம், மயிலாப்பூர், சென்னை.

வித்வான் த. சண்முகக் கவிராயர்

:: மகா பாரதம் தமிழ் வசனம் ::

திருத்தமான உயர்ந்த பதிப்பு

இது சிறந்த கிளைஸ் காதிதத்தில் நன்கு அச்சிடப் பட்டு கலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(1) ஆதிபர்வம் ரூ. 5. (2) சபா, ஆரணிய, விராட பர் வம் அடங்கியது ரூ. 5. மற்ற பர்வம் அச்சில் பாலவினோதினி ஆபீஸ், 323, தண்டையாரப்பேட்டை வண்ணாரப்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்

NATIONAL
INSURANCE COMPANY, LIMITED.

Head Office :

NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.

New Policies Issued in 1931
for over ... Rs. 1,32,33,000
Showing an increase over
the New Business figure
for 1930 of ... 16.54 %
Claims paid up to end of
1931 over ... Rs. 90,00,000
Invested Funds amount to over Rs. 1,75,00,000
LOW RATES LIBERAL CONDITIONS
NEW TABLES NEW BENEFITS

For particulars & Agencies please write to:—

R. G. DAS & Co., The Branch Secretary,
Managers. OR Madras Branch,
113, Armenian Street,
Madras.

FIRE & ACCIDENT RISKS
covered by
NATIONAL FIRE

AND

GENERAL INSURANCE COMPANY Ltd.,
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.

The Branch Secretary,
Madras Branch, R. G. DAS & Co.,
113, Armenian Street, OR Managers,
Madras.